

LLEI ORGÀNICA 6/2001, DE 21 DE DESEMBRE, D'UNIVERSITATS (BOE, SUPLEMENT NÚM. 2, 16/01/2002) MODIFICADA PER LA LLEI ORGÀNICA 4/2007, DE 12 D'ABRIL (BOE, SUPLEMENT NÚM. 15, 16/04/2007)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema universitari espanyol ha experimentat canvis profunds en els últims vint-i-cinc anys; canvis impulsats pel fet que les nostres universitats han acceptat els reptes plantejats per la generació i la transmissió dels coneixements científics i tecnològics. La nostra societat confia avui més que mai en les seves universitats per respondre a nous reptes, els derivats de la societat del coneixement en les albors d'aquest segle.

Durant les últimes dues dècades, la vella institució universitària s'ha transformat radicalment. La Constitució va consagrar l'autonomia de les universitats i va garantir, amb aquesta, les llibertats de càtedra, d'estudi i de recerca, així com l'autonomia de gestió i administració dels recursos propis. Durant aquest període, les universitats es van triplicar i es van crear centres universitaris en gairebé totes les poblacions de més de cinquanta mil habitants, on avui s'estudien més de cent trenta titulacions diferents. Tot just fa uns anys que va culminar també el procés de descentralització universitària amb la transferència a les administracions educatives autonòmiques de les competències en matèria d'ensenyament superior. La transformació tan positiva en l'àmbit de la recerca científica i tècnica universitària també ha estat de la mateixa magnitud; els principals destinataris són els estudiants mateixos de les nostres universitats, que no només hi reben una formació professional adequada, sinó que es poden beneficiar de l'esperit crític i l'extensió de la cultura, funcions ineludibles de la institució universitària.

Aquest esforç que comparteixen les universitats, les administracions educatives i la societat mateixa ha estat extraordinari, i és per això que ara, conscients del camí recorregut, també som conscients que és necessària una nova ordenació de l'activitat universitària. Aquesta, d'una manera coherent i global, ha de sistematitzar i actualitzar els múltiples aspectes acadèmics, de docència, de recerca i de gestió, que permetin a les universitats abordar, en el marc de la societat de la informació i el coneixement, els reptes derivats de la innovació en les formes de generació i transmissió del coneixement.

Si reconeixem que les universitats ocupen un paper central en el desenvolupament cultural, econòmic i social d'un país, cal reforçar-ne la capacitat de lideratge i dotar les seves estructures de la màxima flexibilitat per respondre a estratègies diferenciades en el marc d'un escenari vertebrat. Aquesta capacitat ha de permetre que cada una d'aquelles desenvolupi plans específics concordes amb les característiques pròpies, amb la composició del seu professorat, la seva oferta d'estudis i amb els seus processos de gestió i innovació. Només així poden respondre al dinamisme d'una societat avançada com l'espanyola. I només així la societat pot exigir de les seves universitats l'herència més valuosa per al seu futur: una docència de qualitat, una recerca d'excel·lència.

Des d'aquesta perspectiva es dissenya l'arquitectura normativa moderna que reclama el sistema universitari espanyol per millorar la qualitat docent, investigadora i de gestió; fomentar la mobilitat d'estudiants i professors; aprofundir en la creació i la transmissió del coneixement com a eix de l'activitat acadèmica; respondre als reptes derivats tant de l'ensenyament superior no presencial a través de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, com de la formació al llarg de la vida, i integrar-se competitiu al costat dels millors centres d'ensenyament superior en el nou espai universitari europeu que s'està començant a configurar.

Tots som conscients que els canvis socials produïts en la nostra societat estan relacionats estretament amb els que tenen lloc en altres àmbits d'activitat. Així, la modernització del sistema econòmic imposa exigències cada vegada més imperatives als sectors que impulsen aquesta

posada al dia contínua; i no podem oblidar que la universitat ocupa un lloc de privilegi en aquest procés de contínua renovació, concretament en els sectors vinculats al desenvolupament cultural, científic i tècnic. Per això les nostres universitats necessiten incrementar de manera urgent l'eficàcia, l'eficiència i la responsabilitat, principis centrals de l'autonomia universitària.

La formació i el coneixement també són factors clau en aquest escenari, caracteritzat per transformacions vertiginoses en els àmbits socials i econòmics. La nova societat demana professionals amb l'elevat nivell cultural, científic i tècnic que només l'ensenyament universitari pot proporcionar. La societat exigeix, a més, una formació permanent al llarg de la vida, no solament en l'ordre macroeconòmic i estructural sinó també com a mode d'autorealització personal. Una societat que persegueix aconseguir l'accés massiu a la informació necessita persones capaces de convertir-la en coneixement mitjançant la seva ordenació, elaboració i interpretació.

Aquests nous escenaris i desafiaments requereixen noves formes d'abordar-los i el sistema universitari espanyol és en el millor moment històric per respondre a un repte de transcendència enorme: articular la societat del coneixement al nostre país; amb aquesta Llei es pretén dotar el sistema universitari d'un marc normatiu que estimuli el dinamisme de la comunitat universitària, i es pretén assolir una universitat moderna que millori la seva qualitat, que serveixi per generar benestar i que, en funció d'uns nivells d'exce.ència més alts, influeixi de manera positiva en tots els àmbits de la societat.

Aquesta Llei neix amb el propòsit d'impulsar l'acció de l'Administració General de l'Estat per vertebrar i cohesionar el sistema universitari, d'aprofundir les competències de les comunitats autònomes en matèria d'ensenyament superior, d'incrementar el grau d'autonomia de les universitats, i d'establir les vies necessàries per enfortir les relacions i les vinculacions recíproques entre universitat i societat.

És una Llei de la societat per a la universitat, en la qual ambdues disposen dels mecanismes adequats per intensificar la col·laboració necessària i fructífera. Constitueix així el marc adequat per vincular l'autonomia universitària amb la rendició de comptes a la societat que la impulsa i la finança. I és l'escenari normatiu idoni perquè la universitat respongui a la societat i potenciï la formació i la recerca d'excel·lència, tan necessàries en un espai universitari espanyol i europeu que confia en el seu capital humà com a motor del desenvolupament cultural, polític, econòmic i social.

La Llei articula els diferents nivells competencials, els de les universitats, les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat. Dissenya un autogovern de les universitats és gran i suposa un increment del com promís de les comunitats autònomes, la qual cosa implica per a les primeres una eficiència més gran en l'ús dels recursos públics i noves atribucions de coordinació i gestió per a les segones. Això implica dotar de noves competències les universitats i les comunitats autònomes respecte a la legislació anterior, amb l'objectiu de plasmar en el text de manera inequívoca la confiança de la societat en les seves universitats i la responsabilitat d'aquestes davant de les respectives administracions educatives.

Així, les universitats tindran, a més de les competències actuals, altres competències relacionades amb la contractació de professorat, el reingrés al servei actiu dels professors, la creació de centres i estructures d'ensenyament a distància, l'establiment dels procediments per a l'admissió dels seus estudiants, la constitució de fundacions i altres figures jurídiques per a l'acompliment de les seves finalitats i la co.aboració amb altres entitats per a la mobilitat del personal.

I a les competències de les comunitats autònomes s'afegeixen, entre altres, la regulació del règim jurídic i retributiu del professorat contractat, la capacitat per establir retribucions addicionals per al professorat, l'aprovació de programes de finançament plurianual conduents a contractes programa i l'avaluació de la qualitat de les universitats del seu àmbit de responsabilitat.

La societat espanyola necessita que el seu sistema universitari estigui en les millors condicions possibles de cara a integrar-se en l'espai europeu comú d'ensenyament superior i, com a principi

fonamental, que els professors més ben qualificats formin els estudiants que assumiran en un futur immediat les responsabilitats professionals i socials cada vegada més complexes.

Per aquest motiu és un objectiu irrenunciable de la Llei millorar la qualitat del sistema universitari en conjunt i en tots i cada un dels seus vessants. S'aprofundeix, per tant, en la cultura de l'avaluació mitjançant la creació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació i s'estableixen nous mecanismes per fomentar l'excel·lència: millorar la qualitat de la docència i la recerca, a través d'un nou sistema objectiu i transparent, que garanteixi el mèrit i la capacitat en la selecció i l'accés del professorat, i millorar, així mateix, la qualitat de la gestió, mitjançant procediments que permetran de resoldre amb agilitat i eficàcia les qüestions de coordinació i administració de la universitat.

Millorar la qualitat en totes les àrees de l'activitat universitària és bàsic per formar els professionals que la societat necessita, desenvolupar la recerca, conservar i transmetre la cultura, enriquint-la amb l'aportació creadora de cada generació i, finalment, constituir una instància crítica i científica, basada en el mèrit i el rigor, que sigui un referent per a la societat espanyola. Així, la Llei crea les condicions apropiades perquè els agents de l'activitat universitària, els protagonistes genuïns de la millora i el canvi, estudiants, professors i personal d'administració i serveis, impulsin i desenvolupin dinàmiques de progrés que promoguin un sistema universitari més ben coordinat, més competitiu i de més qualitat.

Un altre dels objectius essencials de la Llei és impulsar la mobilitat, tant d'estudiants com de professors i investigadors, dins del sistema espanyol però també de l'uropeu i internacional. La mobilitat suposa més riquesa i l'obertura a una formació de millor qualitat, per la qual cosa tots els actors implicats en l'activitat universitària han de contribuir a facilitar la més gran mobilitat possible i que aquesta beneficiï el màxim nombre de ciutadans.

Les polítiques de mobilitat són determinants perquè els estudiants puguin escollir lliurement els centres i les titulacions més adequats als interessos personals i professionals, elecció real que tenen reconeguda com un dret i que és al seu abast a través del districte universitari obert; i de la mateixa manera són fonamentals també per al professorat de les universitats, ja que introdueixen elements de competència amb efectes positius en la millora de la qualitat global del sistema universitari.

II

Després de definir en el títol preliminar les funcions de la universitat i les dimensions de l'autonomia universitària, s'estableixen les condicions i els requisits per a la creació, el reconeixement, el funcionament i el règim jurídic de les universitats, amb algunes precisions segons que les universitats siguin de naturalesa pública o privada.

Pel que fa a les universitats privades, la Llei regula de manera detallada, respectant el principi de llibertat de creació de centres reconegut constitucionalment, els principals aspectes sobre les condicions per a l'establiment i el funcionament dels seus centres, l'avaluació de la qualitat, i l'expedició i homologació dels títols als quals condueixen els estudis que imparteixen. D'aquesta manera, la Llei pretén introduir per a les universitats privades exigències requerides a les universitats públiques, tenint en compte que ambdues persegueixen uns mateixos objectius i s'impliquen en la millora de la qualitat del sistema en conjunt.

III

La Llei estableix una distinció nítida entre les funcions de govern, representació, control i assessorament, i cada una de les funcions correspon a un òrgan diferent en l'estructura de la universitat. Igualment, es reforcen els processos executius de presa de decisions del rector i del consell de govern, i s'estableixen esquemes de coparticipació i coresponsabilitat entre societat i universitat; per a això, respectant l'autonomia de les universitats, es completen les competències

del consell social perquè pugui assumir la supervisió de totes les activitats de caràcter econòmic de la universitat i el rendiment dels seus serveis.

Es crea, com a òrgan màxim de govern universitari, el consell de govern que, presidit pel rector, estableix les línies estratègiques i programàtiques en els àmbits d'organització dels ensenyaments, recerca, recursos humans i econòmics. En aquest disseny, el rector, que exerceix la direcció, el govern i la gestió de la universitat, és elegit directament per la comunitat universitària mitjançant sufragi universal, lliure i secret. Altres novetats del marc normatiu són la creació del consell de direcció, que assisteix el rector en l'activitat al capdavant de la universitat, i de la junta consultiva, formada per membres de prestigi més gran dins de la comunitat universitària.

El consell social es configura com l'òrgan de relació de la universitat amb la societat. A aquest òrgan correspon supervisar l'activitat econòmica de la universitat i el rendiment dels serveis, així com aprovar els pressupostos. La seva regulació correspon a la llei de les comunitats autònomes. El constitueixen personalitats de la vida cultural, professional, econòmica i social que no poden ser de la pròpia comunitat acadèmica, exceptuant-ne el rector, el secretari general i el gerent.

IV

El Consell de Coordinació Universitària és l'òrgan màxim consultiu i de coordinació del sistema universitari, i es configura com a fòrum de trobada i debat entre les tres administracions que convergeixen en el sistema universitari: estatal, autonòmica i universitària. L'existència d'un nombre creixent d'universitats privades recomana que participin en aquest fòrum, si bé amb certes restriccions quan es tractin qüestions que només afectin les universitats públiques.

V

Una de les innovacions principals de la Llei és la introducció en el sistema universitari de mecanismes externs d'avaluació de la qualitat, d'acord amb criteris objectius i procediments transparents. Per a això es crea l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, que du a terme, de manera independent, l'activitat avaluadora pròpia de sistemes universitaris avançats i tan necessària per mesurar el rendiment del servei públic de l'ensenyament superior i reforçar-ne la qualitat, la transparència, la cooperació i la competitivitat. L'Agència avalua tant els ensenyaments com l'activitat investigadora, docent i de gestió, així com els serveis i els programes de les universitats; la seva tasca proporciona una informació adequada perquè prenguin decisions tant els estudiants a l'hora d'elegir titulacions o centres, com els professors i les administracions públiques en elaborar les polítiques educatives que els corresponen. L'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació promou i garanteix la qualitat de les universitats, objectiu essencial de la política universitària.

VI

Els ensenyaments i els títols es regulen mitjançant l'establiment de garanties quant a la qualitat dels títols oficials i els plans d'estudi, amb diferents nivells de control de l'adequació a la legalitat vigent i a paràmetres mínims de qualitat. A partir de l'entrada en vigor de la Llei, els plans d'estudi són avaluats després d'un període inicial d'implantació.

VII

L'apogeu de la societat de la informació, el fenomen de la globalització i els processos derivats de la recerca científica i el desenvolupament tecnològic estan transformant les maneres d'organitzar l'aprenentatge i de generar i transmetre el coneixement. En aquest context, la universitat ha de liderar aquest procés de canvi i, en conseqüència, reforçar la seva activitat investigadora per configurar un model que tingui com a eix el coneixement. La Llei, mitjançant un títol propi, atorga carta de naturalesa a l'activitat investigadora a la universitat. El que s'ha exposat anteriorment està en consonància amb el compromís manifest dels poders públics de promoure i estimular, en

benefici de l'interès general, la recerca bàsica i aplicada a les universitats com a funció essencial d'aquestes, perquè les innovacions científiques i tècniques es transfereixin amb la màxima rapidesa i eficàcia possibles al conjunt de la societat i en continuïn sent el principal motor de desenvolupament.

En la Llei s'estableixen els àmbits de recerca, la importància de la formació d'investigadors i la seva mobilitat, i s'hi preveuen diferents tipus d'estructures, inclosa la creació d'empreses de base tecnològica, per difondre'n i explotar-ne els resultats en la societat. La Llei realça la importància present, i sobretot futura, que té la recerca com a factor diferenciador i de qualitat en el desenvolupament competitiu de la universitat, i alhora reconeix l'impacte positiu de l'activitat científica en la societat, en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i en la creació de riquesa.

VIII

Els estudiants, protagonistes actius de l'activitat universitària, formen part essencial d'aquesta norma, que n'estableix els drets bàsics, sense perjudici del que fixin posteriorment els estatuts de cada universitat. D'altra banda, per propiciar la mobilitat i la igualtat en les condicions d'accés als estudis universitaris que regula aquesta norma, es preveu una política activa i diversificada de beques i ajuts a l'estudi, en consonància amb la implantació del districte universitari obert.

IX

Sobre el professorat, pedra angular de la universitat, la Llei adopta mesures considerades unànimement prioritàries per a la comunitat universitària, i garanteix els principis d'igualtat, mèrit i capacitat en la selecció del professorat funcionari i contractat. S'hi articulen diferents mecanismes que garanteixin un ensenyament de qualitat en el marc de l'ensenyament superior.

Així, la Llei estableix un sistema de selecció més obert, competitiu i transparent, que millora la qualitat a través d'un procés d'habilitació que atorga prioritat als mèrits docents i investigadors dels candidats, garanteix l'objectivitat en les proves de selecció del professorat i respecta l'autonomia de les universitats ja que aquestes estableixen els procediments d'accés als cossos docents, d'acord amb la programació i les necessitats, dels professors que hagin estat habilitats.

També s'hi dissenya el desenvolupament d'una carrera acadèmica equilibrada i coherent, mitjançant la creació de noves figures contractuals i la introducció d'incentius, segons paràmetres de qualitat, per part de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les universitats mateixes.

La Llei fomenta el principi bàsic de la mobilitat, així com les mesures que conté tant per al professorat funcionari com per al professorat contractat. Es dona la flexibilitat màxima perquè les universitats puguin desenvolupar la seva política de professorat i planificar adequadament les necessitats docents i investigadores; en aquest sentit, es possibilita la contractació de fins a un màxim del quaranta-nou per cent del total el percentatge de professors contractats, la regulació i el règim jurídic dels quals són competència de les comunitats autònomes, i així els instruments financers de què són responsables es corresponen amb els normatius que ara assumeixen.

I, finalment, es creen noves figures, com ara la del professor ajudant doctor i la del professor contractat doctor, s'introdueixen criteris de qualitat per a la contractació estable d'aquest professorat per part de les universitats, i es dota el procediment de selecció d'un nivell alt de transparència i rigor mitjançant el requisit de l'avaluació externa de l'activitat prèvia dels candidats.

X

La Llei reconeix expressament l'autonomia econòmica i financera de les universitats, aspecte fonamental de l'autonomia universitària. Cada universitat, en funció de les característiques diferenciades, estableix el seu règim econòmic atenent els principis que s'estableixen en la Llei.

S'introdueixen mecanismes de flexibilitat facilitant que, d'acord amb la normativa autonòmica corresponent, es puguin crear fundacions o entitats jurídiques que permetin perseguir els objectius propis de la universitat amb més agilitat.

Així mateix, l'Estat exerceix la responsabilitat de vertebració del sistema universitari mitjançant el finançament de programes orientats a complir els objectius que preveu la Llei, com ara els de millorar la qualitat del sistema universitari, fomentar la mobilitat i promoure la integració de les universitats en l'espai europeu d'ensenyament superior.

XI

Per tal d'adaptar-se a l'espai europeu d'ensenyament superior a què s'ha fet referència, la Llei preveu una sèrie de mesures per possibilitar les modificacions que s'hagin de dur a terme en les estructures dels estudis en funció de les línies generals que emanin d'aquest espai. Així mateix, s'hi recullen previsions sobre l'accés dels nacionals d'estats membres de la Unió Europea a l'exercici de la funció docent i investigadora a les universitats espanyoles, com a personal funcionari o com a contractat, de manera que es facilita la mobilitat del professorat.

En definitiva, aquesta Llei és el resultat d'una tasca constructiva en un projecte comú que expressa el compromís de la societat amb el sistema universitari espanyol. Pretén ser el marc innovador, obert i flexible que proporcioni a les universitats les solucions normatives més adequades i que respongui, tenint en compte les seves diferents característiques, a les necessitats presents i futures, sempre amb l'objectiu i l'horitzó de la millora de la qualitat i l'exce·l·lència, de l'exercici de l'activitat universitària com a factor dinamitzador de la societat a la qual serveix i de la generació de confiança dels ciutadans en les institucions d'ensenyament superior.

TÍTOL PRELIMINAR

De les funcions i l'autonomia de les universitats

Article 1. Funcions de la universitat.

1. La universitat realitza el servei públic de l'educació superior mitjançant la recerca, la docència i l'estudi.
2. Són funcions de la universitat al servei de la societat:
 - a) La creació, el desenvolupament, la transmissió i la crítica de la ciència, de la tècnica i de la cultura.
 - b) La preparació per a l'exercici d'activitats professionals que exigeixin l'aplicació de coneixements i mètodes científics i per a la creació artística.
 - c) La difusió, la valorització i la transferència del coneixement al servei de la cultura, de la qualitat de la vida, i del desenvolupament econòmic.
 - d) La difusió del coneixement i la cultura a través de l'extensió universitària i la formació al llarg de tota la vida.

Article 2. Autonomia universitària.

1. Les universitats estan dotades de personalitat jurídica i duen a terme les funcions en règim d'autonomia i de coordinació entre totes aquest.

Les universitats privades tenen personalitat jurídica pròpia i adopten alguna de les formes admeses en dret.

El seu objecte social exclusiu és l'educació superior mitjançant l'exercici de les funcions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 1.

2. En els termes d'aquesta Llei, l'autonomia de les universitats comprèn:
- a) L'elaboració dels seus estatuts i, en el cas de les universitats privades, de les seves normes pròpies d'organització i funcionament, així com de les altres normes de règim intern.
 - b) L'elecció, la designació i la remoció dels òrgans de govern i representació corresponents.
 - c) La creació d'estructures específiques que actuïn com a suport de la recerca i de la docència.
 - d) L'elaboració i l'aprovació de plans d'estudi i recerca i d'ensenyaments específics de formació al llarg de tota la vida.
 - e) La selecció, la formació i la promoció del personal docent i investigador i d'administració i serveis, així com la determinació de les condicions en les quals han de dur a terme les activitats.
 - f) L'admissió, el règim de permanència i la verificació de coneixements dels estudiants.
 - g) L'expedició dels títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i dels diplomes i els títols propis.
 - h) L'elaboració, l'aprovació i la gestió dels pressupostos i l'administració dels béns.
 - i) L'establiment i la modificació de les relacions de llocs de treball.
 - j) L'establiment de relacions amb altres entitats per promoure i dur a terme les finalitats institucionals.
 - k) Qualsevol altra competència necessària per complir adequadament les funcions que assenyalava l'apartat 2 de l'article 1.
3. L'activitat de la universitat, així com l'autonomia, es fonamenten en el principi de llibertat acadèmica, que es manifesta en les llibertats de càtedra, de recerca i d'estudi.
4. L'autonomia universitària exigeix i fa possible que docents, investigadors i estudiants accomplixin les respectives responsabilitats, amb la finalitat de satisfer les necessitats educatives, científiques i professionals de la societat, així com que les universitats retin comptes a la societat de l'ús dels seus mitjans i recursos.
5. Sense perjudici de les funcions atribuïdes al Consell de Coordinació Universitària, corresponen a cada comunitat autònoma les tasques de coordinació de les universitats de competència seva.

TÍTOL I

De la naturalesa, la creació, el reconeixement i el règim jurídic de les universitats

Article 3. Naturalesa.

1. Són universitats públiques les institucions creades pels òrgans legislatius a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4 i que duguin a terme totes les funcions que estableix l'apartat 2 de l'article 1.
2. Són universitats privades les institucions no compreses en l'apartat anterior, reconegudes com a tals en els termes d'aquesta Llei i que duguin a terme totes les funcions que estableix l'apartat 2 de l'article 1.

Article 4. Creació i reconeixement.

1. La creació d'universitats públiques i el reconeixement de les universitats privades es du a terme:
 - a) Per una llei de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'hagin d'establir.
 - b) Per una llei de les Corts Generals, a proposta del Govern, d'acord amb el consell de govern de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'hagin d'establir.
2. Per crear universitats públiques és preceptiu l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari.

3. Per garantir la qualitat de la docència i la recerca i, en general, del conjunt del sistema universitari, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de determinar, amb caràcter general, els requisits bàsics per crear i reconèixer universitats. Aquests requisits han de preveure els mitjans i els recursos adequats perquè les universitats compleixin les funcions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 1.

Les universitats poden impartir ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional en modalitat presencial i no presencial; en aquest últim cas, de manera exclusiva o parcial.

En el cas de l'ensenyament no presencial, i en el marc del que estableix el paràgraf anterior, les previsions d'aquesta Llei s'han d'adequar a les especificitats d'aquesta modalitat d'ensenyament.

4. El començament de les activitats de les universitats, l'autoritza l'òrgan competent de la comunitat autònoma, una vegada comprovat el compliment dels requisits que assenyalava l'apartat anterior i del que prevegi la llei de creació.

Les universitats han de mantenir en funcionament els centres i els ensenyaments durant el termini mínim que resulti d'aplicar les normes generals que es dictin per desplegar els articles 34 i 35.

5. Per al reconeixement de les universitats privades, que té caràcter constitutiu, és preceptiu l'informe del Consell de Coordinació Universitària en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari. El que disposen els apartats 3 i 4 anteriors és aplicable anàlogament a les universitats privades.

Article 5. Creació d'universitats privades i centres universitaris privats.¹

1. En virtut del que estableix l'apartat 6 de l'article 27 de la Constitució, les persones físiques o jurídiques poden crear universitats privades o centres universitaris privats, dins del respecte als principis constitucionals i amb submissió al que disposin aquesta Llei i les normes que, per desplegar-la, dictin l'Estat i les comunitats autònomes en l'àmbit de les competències respectives.

2. No poden crear aquestes universitats o aquests centres universitaris els qui prestin serveis en una Administració educativa, tinguin antecedents penals per delictes dolosos o hagin estat sancionats administrativament amb caràcter ferm per una infracció greu en matèria educativa o professional.

Es consideren incurses en aquesta prohibició les persones jurídiques els administradors, els representants o els càrrecs rectors de les quals, sent vigent la representació o designació, o els fundadors, els promotors o els titulars d'un 20 per cent o més del capital de les quals, per si o per persona interposada, estiguin en alguna de les circumstàncies que preveu el paràgraf precedent.

3. El fet de dur a terme actes i negocis jurídics que modifiquin la personalitat jurídica o l'estructura de la universitat privada, o que impliquin la transmissió o cessió entre vius, total o parcial, a títol oneros o gratuït, de la titularitat directa o indirecta que les persones físiques o jurídiques tinguin respecte a les universitats privades o als centres universitaris privats adscrits a universitats públiques, s'ha de comunicar prèviament a la comunitat autònoma. La comunitat autònoma, en el termini que estableixi amb caràcter general, hi pot denegar la conformitat.

La denegació s'ha de basar en l'incompliment del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article o en la insuficiència de garanties per complir els compromisos adquirits en sol·licitar-se el reconeixement de la universitat, o en el conveni d'adscripció del centre

¹ Ap. 3 paràgraf 4rt modificat per art. Únic 1 de la LO 4/2007.
Ap. 4 modificat per art. Únic 2 de la LO 4/2007.

privat a una universitat pública.

En els casos de canvi de titularitat, el titular nou queda subrogat en tots els drets i totes les obligacions del titular anterior.

La infracció del que preveuen els paràgrafs anteriors suposa una modificació de les condicions essencials del reconeixement o de l'aprovació de l'adscripció i pot ser causa de la seva revocació.

4. Els centres universitaris privats han d'estar integrats en una universitat privada, com a centres propis d'aquesta, o adscrits a una de pública o privada.

Article 6. Règim jurídic.²

1. Les universitats es regeixen per aquesta Llei i per les normes que dictin l'Estat i les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències respectives.

2. Les universitats públiques es regeixen, a més, per la llei de creació i pels estatuts, que han d'elaborar i, després que se n'hagi controlat la legalitat, els ha d'aprovar el consell de govern de la comunitat autònoma. Si hi ha objeccions de legalitat, les universitats les han de solucionar, d'acord amb el procediment que prevegin els estatuts, i sotmetre'ls novament a l'aprovació del govern de la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha establert un termini diferent, el projecte d'estatuts s'entén aprovat si transcorreguts tres mesos des de la data en què s'hagi presentat al consell de govern no s'hi ha dictat una resolució expressa.

Una vegada aprovats, els estatuts entren en vigor a partir de la publicació en el butlletí oficial de la comunitat autònoma. Així mateix, es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Els poders públics i les universitats a través dels seus estatuts han d'establir mecanismes perquè en els processos d'acollida dels diferents membres de la comunitat universitària s'afavoreixi el coneixement suficient de les llengües cooficials.

3. Les universitats públiques s'han d'organitzar de manera que, en els termes d'aquesta Llei, als seus òrgans de govern i de representació quedi assegurada la representació dels diferents sectors de la comunitat universitària.

4. En les universitats públiques, les resolucions del rector i els acords del consell social, del consell de govern i del claustre universitari exhaureixen la via administrativa i són impugnables directament davant de la jurisdicció contenciosa administrativa, d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Les universitats privades es regeixen per les normes a què es refereix l'apartat 1 anterior, per la llei de reconeixement i per les normes d'organització i funcionament pròpies. Aquestes inclouen les previsions derivades del que disposa l'apartat 2 de l'article 2, i el caràcter propi de la universitat, si escau. A les universitats privades, també els són aplicables les normes corresponents a la classe de personalitat jurídica adoptada.

Les normes d'organització i funcionament de les universitats privades, les elaboren i les aproven aquest mateix, amb subjecció, en tot cas, als principis constitucionals i amb garantia efectiva del principi de llibertat acadèmica manifestada en les llibertats de càtedra, de recerca i d'estudi. El règim per aprovar-les és el que preveu l'apartat 2 anterior.

² Ap. 2 paràgraf 4rt afegit per art. Únic 3 de la LO 4/2007.

Les universitats privades s'han d'organitzar de manera que hi quedi assegurada, mitjançant la participació adequada de la comunitat universitària, la vigència efectiva dels principis i de les llibertats a què fa referència el paràgraf anterior.

TÍTOL II

De l'estructura de les universitats

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 7. Centres i estructures.³

Les universitats públiques estan integrades per escoles, facultats, departaments, instituts universitaris de recerca i pels altres centres o estructures necessaris per al desenvolupament de les seves funcions.

Article 8. Escoles i facultats.⁴

1. Les escoles i les facultats són els centres encarregats de l'organització dels ensenyaments i dels processos acadèmics, administratius i de gestió conduents a l'obtenció de títols de grau. També poden impartir ensenyaments conduents a l'obtenció d'altres títols, així com portar a terme les altres funcions que determini la universitat.

2. La creació, modificació i supressió d'aquests centres, així com la implantació i supressió dels ensenyaments conduents a l'obtenció de títols universitaris de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, de conformitat amb el que disposa l'article 35, les acorda la comunitat autònoma, o bé per iniciativa pròpia, amb l'acord del consell de govern de la universitat, o bé per iniciativa de la universitat mitjançant proposta del consell de govern, en els dos casos amb l'informe favorable previ del consell social.

3. Del que s'assenyala a l'apartat anterior se n'ha d'informar la Conferència General de Política Universitària.

Article 9. Departaments.⁵

1. Els departaments són les unitats de docència i recerca encarregades de coordinar els ensenyaments d'un o diversos àmbits del coneixement en un o diversos centres, d'acord amb la programació docent de la universitat, de donar suport a les activitats i iniciatives docents i investigadores del professorat, i d'exercir les altres funcions que siguin determinades pels estatuts.

2. La creació, modificació i supressió de departaments correspon a la universitat, d'acord amb els seus estatuts.

Article 10. Instituts universitaris de recerca.⁶

1. Els instituts universitaris de recerca són centres dedicats a la recerca científica i tècnica o a la creació artística. Poden organitzar i desenvolupar programes i estudis de doctorat i de postgrau segons els procediments que prevegin els estatuts, i proporcionar assessorament tècnic en l'àmbit de les seves competències.

³ Modificat per art. Únic 4 de la LO 4/2007.

⁴ Modificat per art. Únic 5 de la LO 4/2007.

⁵ Modificat per art. Únic 6 de la LO 4/2007.

⁶ Ap. 2 modificat per art. Únic 7 de la LO 4/2007.

Ap. 4 modificat per art. Únic 8 de la LO 4/2007.

Els instituts universitaris de recerca es regeixen per aquesta Llei, pels estatuts, pel conveni de creació o d'adscripció, si s'escau, i per les normes pròpies.

2. Els instituts universitaris de recerca poden ser constituïts per una o més universitats, o conjuntament amb altres entitats públiques o privades mitjançant convenis o altres formes de cooperació, de conformitat amb els estatuts.

Així mateix, les universitats, conjuntament amb els organismes públics de recerca, amb els centres del Sistema Nacional de Salut i amb altres centres de recerca públics o privats sense ànim de lucre, promoguts i participats per una administració pública, poden constituir instituts mixtos de recerca. A aquests efectes, i d'acord amb el que estableixin els estatuts de les universitats, el personal docent i investigador pot ser adscrit a aquests instituts mixtos de recerca.

3. Per crear i suprimir els instituts universitaris de recerca cal atènyer-se al que disposa l'apartat 2 de l'article 8.

4. Mitjançant conveni, es poden adscriure a universitats públiques, com a instituts universitaris de recerca, institucions o centres de recerca de caràcter públic o privat. L'aprovació de l'adscripció o, si s'escau, desadscripció correspon a la comunitat autònoma, o bé per iniciativa pròpia, amb l'acord del consell de govern de la universitat i amb l'informe favorable previ del consell social, o bé per iniciativa de la universitat mitjançant proposta del consell de govern, amb l'informe favorable previ del consell social.

Del que assenyala el paràgraf anterior se n'ha d'informar la Conferència General de Política Universitària.

Article 11. Centres d'educació superior adscrits a universitats.⁷

1. L'adscripció mitjançant conveni a una universitat pública de centres docents de titularitat pública o privada per impartir estudis conduents a l'obtenció de títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional requereix l'aprovació de la comunitat autònoma, a proposta del consell de govern de la universitat, amb l'informe favorable previ del seu consell social.

L'adscripció mitjançant conveni a una universitat privada de centres docents de titularitat privada per impartir estudis conduents a l'obtenció de títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional requereix l'aprovació de la comunitat autònoma, a proposta de la universitat.

2. Els centres adscrits han d'estar establerts en l'àmbit territorial de la corresponent comunitat autònoma, o comptar, així mateix, amb l'aprovació d'aquella en què estiguin ubicats.

3. Els centres adscrits a una universitat es regeixen pel que disposa aquesta Llei, per les normes dictades per l'Estat i les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, pel conveni d'adscripció i per les seves pròpies normes d'organització i funcionament. El començament de les activitats dels centres adscrits ha de ser autoritzat per la comunitat autònoma.

4. El Govern, en compliment del que disposa l'article 4.3, ha d'establir els requisits bàsics que han de complir els centres adscrits.

5. Del que assenyalen els apartats 1 i 2 n'ha d'estar informada la Conferència General de Política Universitària.

⁷ Modificat per art. Únic 9 de la LO 4/2007.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 12. Estructura i centres.

1. L'estructura de les universitats privades s'ha d'ajustar al que estableix el capítol I d'aquest títol, i les mencions que s'hi fan als estatuts de les universitats públiques s'han d'entendre referides a les normes d'organització i funcionament de les universitats privades.

2. El reconeixement de la creació, la modificació i la supressió en les universitats privades dels centres a què es refereix l'apartat 1 de l'article 8, així com de la implantació i la supressió en les universitats privades d'ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, es fa a proposta de la universitat, en els termes que preveu el capítol I d'aquest títol.

TÍTOL III

Del govern i la representació de les universitats

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 13. Òrgans de govern i representació de les universitats públiques.⁸

Els estatuts de les universitats públiques han d'establir, com a mínim, els òrgans següents:

- a) Col·legiats: consell social, consell de govern, claustre universitari, juntes d'escola i facultat i consells de departament.
- b) Unipersonals: rector o rectora, vicerectors o vicerectores, secretari o secretària general, gerent, degans o deganes de facultats, directors o directores d'escoles, de departaments i d'instituts universitaris de recerca.

L'elecció dels representants dels diferents sectors de la comunitat universitària al claustre universitari, a les juntes de facultat o escola i als consells de departament s'ha de fer mitjançant sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, en cadascun d'aquests.

Els estatuts han d'establir les normes electorals aplicables, les quals han de propiciar en els òrgans col·legiats la presència equilibrada entre dones i homes.

Article 14. Consell social.⁹

1. El consell social és l'òrgan de participació de la societat a la universitat, i ha d'exercir com a element d'interrelació entre la societat i la universitat.

2. Correspon al consell social la supervisió de les activitats de caràcter econòmic de la universitat i del rendiment dels seus serveis i promoure la col·laboració de la societat en el finançament de la universitat. Amb aquesta finalitat, ha d'aprovar un pla anual d'actuacions destinat a promoure les relacions entre la universitat i el seu entorn cultural, professional, econòmic i social al servei de la qualitat de l'activitat universitària. Els consells socials poden disposar de l'oportuna informació i assessorament dels òrgans d'avaluació de les comunitats autònomes i de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.

⁸ Modificat per art. Únic 10 de la LO 4/2007.

⁹ Ap. 1 modificat per art. Únic 11 de la LO 4/2007.

Ap. 2 paràgraf 1r modificat per art. Únic 11 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 12 de la LO 4/2007.

Així mateix, li correspon aprovar el pressupost i la programació plurianual de la universitat, a proposta del consell de govern. A més, amb caràcter previ al tràmit de rendició de comptes a què es refereixen els articles 81 i 84, li correspon aprovar els comptes anuals de la universitat i els de les entitats que en puguin dependre i sense perjudici de la legislació mercantil o una altra a què puguin estar sotmeses aquestes entitats en funció de la seva personalitat jurídica.

3. La llei de la comunitat autònoma ha de regular la composició i les funcions del consell social i la designació dels seus membres d'entre personalitats de la vida cultural, professional, econòmica, laboral i social, que no poden ser membres de la mateixa comunitat universitària. No obstant això, són membres del consell social el rector, el secretari general i el gerent, així com un professor, un estudiant i un representant del personal d'administració i serveis, elegits pel consell de govern d'entre els seus membres. El president del consell social ha de ser nomenat per la comunitat autònoma en la forma que determini la Llei respectiva.

4. El consell social, per a l'acompliment adequat de les seves funcions, disposa d'una organització de suport i de recursos suficients.

Article 15. Consell de govern.¹⁰

1. El consell de govern és l'òrgan de govern de la universitat. Estableix les línies estratègiques i programàtiques de la universitat, així com les directrius i els procediments per aplicar-les, en els àmbits d'organització dels ensenyaments, recerca, recursos humans i econòmics i elaboració dels pressupostos, i exerceix les funcions que preveu aquesta Llei i les que estableixen els estatuts.

2. El consell de govern està constituït pel rector, que el presideix, el secretari general i el gerent, i per un màxim de 50 membres. En formen part els vicerectors, una representació de la comunitat universitària, que reflecteixi la composició dels diferents sectors en el claustre, i una representació de degans i directors, segons estableixin els estatuts. A més, quan ho determinin els estatuts, poden ser membres del consell de govern fins a un màxim de tres membres del consell social que no pertanyin a la mateixa comunitat universitària.

Article 16. Claustre universitari.¹¹

1. El claustre universitari és el màxim òrgan de representació de la comunitat universitària. Està format pel rector, que el presideix, el secretari general i el gerent, i un màxim de 300 membres. Li correspon l'elaboració dels estatuts, l'elecció del rector, si s'escau, i les altres funcions que li atribueix aquesta Llei.

2. Sigui quina sigui la forma d'elecció, el claustre pot convocar, amb caràcter extraordinari, eleccions a rector a iniciativa d'un terç dels seus components i amb l'aprovació de dos terços. L'aprovació de la iniciativa comporta la dissolució del claustre i el cessament del rector, que continua en funcions fins a la presa de possessió del nou rector. El procediment és l'establert pels estatuts. Si la iniciativa no és aprovada, cap dels signataris pot participar en la presentació d'una altra iniciativa d'aquest caràcter fins que hagi passat un any des de la seva votació.

3. Els estatuts regulen la composició i la durada del mandat del claustre, en el qual estan representats els diferents sectors de la comunitat universitària. En tot cas, la majoria dels seus membres han de ser professors doctors amb vinculació permanent a la universitat.

¹⁰ Ap. 2 modificat per art. Únic 13 de la LO 4/2007.

¹¹ Ap. 1 modificat per art. Únic 14 de la LO 4/2007.

Ap. 2 modificat per art. Únic 15 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 16 de la LO 4/2007.

4. Les eleccions de representants del claustre en el consell de govern les han de dur a terme els membres mateixos de cada un dels sectors elegibles i entre ells.

Article 17. Junta consultiva.¹²
Queda sense contingut

Article 18. Junta de facultat o escola.¹³

La junta d'escola o facultat, presidida pel degà o director, és l'òrgan de govern d'aquesta. La composició i el procediment d'elecció dels seus membres els determinen els estatuts. En tot cas, la majoria dels seus membres han de ser professors amb vinculació permanent a la universitat.

Article 19. Consell de departament.

El consell de departament, presidit pel seu director, n'és l'òrgan de govern. Està integrat pels doctors membres del departament, així com per una representació de la resta de personal docent i investigador no doctor en la forma que determinin els estatuts. En tot cas, els estatuts han de garantir-hi la presència d'una representació dels estudiants i del personal d'administració i serveis.

Article 20. Rector.¹⁴

1. El rector és l'autoritat acadèmica màxima de la universitat i en té la representació. Exerceix la direcció, el govern i la gestió de la universitat, desenvolupa les línies d'actuació aprovades pels òrgans co.egiatos corresponents i n'executa els acords. Li corresponen totes les competències que no siguin atribuïdes expressament a altres òrgans.

2. El rector és elegit pel claustre, o per la comunitat universitària mitjançant elecció directa i sufragi universal, segons indiquin els estatuts de cada universitat, entre funcionaris en actiu del cos de catedràtics d'universitat que hi prestin serveis. Els estatuts també regulen el procediment per a la seva elecció, la durada del mandat i els supòsits de la seva substitució en el cas de vacant, absència o malaltia.

En cas que l'elecció del rector correspongui al claustre, per ser proclamat rector és necessari que un candidat o candidata obtingui en primera votació més de la meitat dels vots a candidatures emesos vàlidament. Si cap candidat l'assoleix, s'ha de procedir a una segona votació a la qual només poden concórrer els dos candidats amb un nombre més elevat de vots a la primera votació, i és elegit rector el candidat que obté més vots.

El rector o la rectora és nomenat per l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma.

3. En el cas que els estatuts estableixin l'elecció del rector per la comunitat universitària, el vot ha de ser ponderat pels diferents sectors de la comunitat universitària. En tot cas, la majoria correspon als professors doctors amb vinculació permanent a la universitat.

En cada procés electoral, la comissió electoral o l'òrgan que estatutàriament s'estableixi ha de determinar, després de l'escrutini dels vots, els coeficients de ponderació que correspon aplicar al vot a candidatures vàlidament emès en cada sector, a l'efecte de donar-li el valor corresponent tenint en compte els percentatges que s'hagin fixat en aquells mateixos estatuts, respectant sempre el mínim que estableix el paràgraf anterior.

¹² Queda sense contingut per art. Únic 17 de la LO 4/2007.

¹³ Modificat per art. Únic 18 de la LO 4/2007.

¹⁴ Ap. 2 modificat per art. Únic 19 de la LO 4/2007.

Ap. 3 paràgraf 1r modificat per art. Únic 20 de la LO 4/2007.

Ap. 4 queda sense contingut per art. Únic 21 de la LO 4/2007.

És proclamat rector, en primera volta, el candidat que aconseguixi el suport proporcional de més de la meitat dels vots a candidatures vàlidament emesos, una vegada fetes i aplicades les ponderacions que preveu aquest apartat i concretades pels estatuts. Si cap candidat no l'assoleix, cal fer una segona votació a la qual només poden concórrer els dos candidats que hagin rebut més suport en la primera votació, tenint en compte les ponderacions esmentades. En la segona volta és proclamat el candidat que obtingui la majoria simple de vots, atenent aquestes mateixes ponderacions.

En el cas d'una sola candidatura es fa únicament la primera volta.

Article 21. Vicerectors.

El rector pot nomenar vicerectors entre els professors doctors que prestin serveis a la universitat.

Article 22. Secretari general.¹⁵

El secretari, o la secretària general, que és nomenat pel rector entre funcionaris públics que prestin serveis a la universitat, que pertanyin a cossos per a l'ingrés als quals s'exigeixi estar en possessió del títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent, també ho és del consell de govern.

Article 23. Gerent.¹⁶

Al gerent o a la gerent li correspon la gestió dels serveis administratius i econòmics de la universitat. És proposat pel rector i nomenat per aquest d'acord amb el consell social, atenent criteris de competència professional i experiència. El gerent no pot exercir funcions docents.

Article 24. Degans de facultat i directors d'escola.¹⁷

Els degans i deganes de facultat i directors i directores d'escola tenen la representació dels seus centres i hi exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària. Són elegits, en els termes establerts pels estatuts, entre els professors i professores amb vinculació permanent a la universitat.

Article 25. Directors de departament.¹⁸

Els directors i directores de departament en tenen la representació i exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària del departament. Són elegits pel consell de departament en els termes establerts pels estatuts, entre els professors i professores doctors amb vinculació permanent a la universitat.

Article 26. Directors d'instituts universitaris de recerca.

Els directors d'instituts universitaris de recerca en tenen la representació i n'exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària. Són designats entre doctors, en la forma que estableixin els estatuts. En els instituts universitaris de recerca adscrits a universitats públiques cal atènyer-se al que disposa el conveni d'adscripció.

¹⁵ Modificat per art. Únic 22 de la LO 4/2007.

¹⁶ Modificat per art. Únic 23 de la LO 4/2007.

¹⁷ Modificat per art. Únic 24 de la LO 4/2007.

¹⁸ Modificat per art. Únic 25 de la LO 4/2007.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 27. Òrgans de govern i representació de les universitats privades.¹⁹

1. Les normes d'organització i funcionament de les universitats privades han d'establir els seus òrgans de govern i representació, així com els procediments per a la seva designació i remoció, i han d'assegurar en aquests òrgans, mitjançant una participació adequada, la representació dels diferents sectors de la comunitat universitària de manera que propiciï la presència equilibrada entre dones i homes. En tot cas, les normes d'organització i funcionament de les universitats privades han de garantir que les decisions de naturalesa estrictament acadèmica les adoptin òrgans en els quals el personal docent o investigador hi tingui una representació majoritària. Igualment, han de garantir que el personal docent o investigador sigui escoltat en el nomenament del rector.

2. Els òrgans unipersonals de govern de les universitats privades han de tenir una denominació idèntica a l'establerta per als de les universitats públiques i els titulars han de tenir el títol de doctor quan s'exigeixi per als mateixos òrgans de les universitats públiques.

TÍTOL IV

De la coordinació universitària²⁰

Article 27 bis. Conferència General de Política Universitària.²¹

1. La Conferència General de Política Universitària, sense perjudici de les funcions atribuïdes als òrgans de coordinació universitària de les comunitats autònomes, és l'òrgan de concertació, coordinació i cooperació de la política general universitària al qual corresponen les funcions de:

- a) Establir i valorar les línies generals de política universitària, la seva articulació en l'espai europeu d'educació superior i la seva interrelació amb les polítiques de recerca científica i tecnològica.
- b) Planificació, informe, consulta i assessorament sobre la programació general i plurianual de l'ensenyament universitari, que comprèn els recursos humans, materials i financers necessaris per a la prestació del servei públic universitari.
- c) Aprovar els criteris de coordinació sobre les activitats d'avaluació, certificació i acreditació que regula el títol V.
- d) Proposar i valorar mesures per impulsar la col·laboració entre universitat i empresa.
- e) Coordinar l'elaboració i el seguiment d'informes sobre l'aplicació del principi d'igualtat de dones i homes a la universitat. En l'exercici de les seves funcions, pot proposar que se sol·licitin informes o estudis al Consell Econòmic i Social.

2. Bianualment, la Conferència General de Política Universitària ha d'elaborar un informe sobre la situació del sistema universitari i el seu finançament, i formular propostes que permetin millorar-ne la qualitat i l'eficiència, assegurar-ne la suficiència financera, així com garantir als ciutadans les condicions d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació.

3. Sota la presidència del titular del departament ministerial que tingui atribuïdes les competències en matèria d'universitats, està composta pels responsables de l'ensenyament universitari en els consells de govern de les comunitats autònomes i per cinc membres designats pel president de la Conferència.

4. L'organització i el funcionament de la Conferència s'han d'establir en el reglament intern.

¹⁹ Ap. 1 modificat per art. Únic 26 de la LO 4/2007.

²⁰ Rúbrica modificada per art. Únic 27 de la LO 4/2007.

²¹ Afegit per art. Únic 27 de la LO 4/2007.

Article 28. Consell d'Universitats.²²

El Consell d'Universitats és l'òrgan de coordinació acadèmica, així com de cooperació, consulta i proposta en matèria universitària. Li corresponen les funcions següents, que desenvolupa amb plena autonomia funcional:

- a) Servir de via per a la col·laboració, la cooperació i la coordinació en l'àmbit acadèmic.
- b) Emetre informe sobre les disposicions legals i reglamentàries que afecten el sistema universitari en el seu conjunt.
- c) Prestar l'assessorament que en matèria universitària sigui requerit pel Ministeri d'Educació i Ciència, la Conferència General de Política Universitària o, si s'escau, de les comunitats autònomes.
- d) Formular propostes al Govern, en matèries relatives al sistema universitari i a la Conferència General de Política Universitària.
- e) La verificació de l'adequació dels plans d'estudis a les directrius i condicions establertes pel Govern per als títols oficials.
- f) Desenvolupar totes les altres tasques que li encomanin les lleis i les seves disposicions de desplegament.

Article 29. Composició del Consell d'Universitats.²³

El Consell d'Universitats és presidit pel titular del ministeri competent en matèria d'universitats i està compost pels vocals següents:

- a) Els rectors de les universitats.
- b) Cinc membres designats pel president del Consell.

Article 30. Organització del Consell d'Universitats.²⁴

1. El Consell d'Universitats funciona en ple i en comissions.
2. El Ple, presidit pel president del Consell d'Universitats o pel membre en qui delegui, té les funcions següents: elaborar el reglament del Consell i elevar-lo al ministre competent en matèria d'universitats per a la seva aprovació pel Govern; proposar-ne, si s'escau, les modificacions; emetre informe sobre els criteris de coordinació sobre les activitats d'avaluació, certificació i acreditació regulades en el títol V; elaborar la memòria anual del Consell, i aquelles altres que determini el seu reglament.
3. Els diferents òrgans del Consell d'Universitats poden comptar per al desenvolupament del seu treball amb la col·laboració d'experts i expertes en les matèries que li són pròpies. La vinculació d'aquests experts amb el Consell d'Universitats pot tenir un caràcter permanent o temporal, d'acord amb el que disposi el seu reglament.
4. En els temes que afectin en exclusiva el sistema universitari públic tenen dret a vot el president del Consell, els rectors de les universitats públiques i els cinc membres del Consell designats pel president.

²² Modificat per art. Únic 27 de la LO 4/2007.

²³ Modificat per art. Únic 27 de la LO 4/2007.

²⁴ Modificat per art. Únic 27 de la LO 4/2007.

TÍTOL V

De l'avaluació i l'acreditació

Article 31. Garantia de la qualitat.²⁵

1. La promoció i la garantia de la qualitat de les universitats espanyoles, en l'àmbit nacional i internacional, és una finalitat essencial de la política universitària i té com a objectius:

- a) El mesurament del rendiment del servei públic de l'educació superior universitària i la rendició de comptes a la societat.
- b) La transparència, la comparació, la cooperació i la competitivitat de les universitats en l'àmbit nacional i internacional.
- c) La millora de l'activitat docent i investigadora i de la gestió de les universitats.
- d) La informació a les administracions públiques per prendre decisions en l'àmbit de les seves competències.
- e) La informació a la societat per fomentar l'excel·lència i la mobilitat d'estudiants i professors.

2. Els objectius assenyalats a l'apartat anterior s'han de complir mitjançant l'establiment de criteris comuns de garantia de qualitat que facilitin l'avaluació, la certificació i l'acreditació de:

- a) Els ensenyaments conduents a l'obtenció de títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional.
- b) Els ensenyaments conduents a obtenir diplomes i títols propis de les universitats i els centres d'educació superior.
- c) Les activitats docents, investigadores i de gestió del professorat universitari.
- d) Les activitats, els programes, els serveis i la gestió dels centres i les institucions d'educació superior.
- e) Altres activitats i programes que es puguin dur a terme com a conseqüència del foment de la qualitat de la docència i de la recerca per part de les administracions públiques.

3. Les funcions d'avaluació, i les conduents a la certificació i l'acreditació a què es refereix l'apartat anterior, corresponen a l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació i als òrgans d'avaluació que la llei de les comunitats autònomes determini, en l'àmbit de les competències respectives, sense perjudici de les que duguin a terme altres agències d'avaluació de l'Estat o de les comunitats autònomes.

Amb aquesta finalitat, l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació i els òrgans d'avaluació creats per llei de les comunitats autònomes, d'acord amb estàndards internacionals de qualitat, han d'establir mecanismes de cooperació i reconeixement mutu. La Conferència General de Política Universitària ha d'informar el Govern i proposar-li la seva regulació, als efectes de garantir el compliment dels objectius assenyalats en els apartats anteriors.

4. El Govern, amb l'informe previ de la Conferència General de Política Universitària, ha de regular les condicions perquè les universitats sotmetin a avaluació i seguiment el desenvolupament efectiu dels ensenyaments oficials, així com el procediment per a la seva acreditació.

Article 32. Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.²⁶

1. S'autoritza la creació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, d'acord amb les previsions de la llei d'agències estatals per a la millora dels serveis públics, a la qual corresponen les funcions que li atribueix aquesta llei i la d'elevat informes al ministeri competent

²⁵ Ap. 2ª) modificat per art. Únic 28 de la LO 4/2007.

Ap. 2 paràgraf 1r modificat per art. Únic 28 de la LO 4/2007.

Ap. 3 paràgraf 2n afegit per art. Únic 28 de la LO 4/2007.

Ap. 4 afegit per art. Únic 28 de la LO 4/2007.

²⁶ Modificat per art. Únic 29 de la LO 4/2007.

en matèria d'universitats i al Consell d'Universitats sobre el desenvolupament dels processos d'avaluació, certificació i acreditació a Espanya; a aquests efectes pot sol·licitar i prestar col·laboració als òrgans d'avaluació que, si s'escau, hi hagi a les comunitats autònomes.

2. L'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació ha d'exercir la seva activitat d'acord amb els principis de competència tècnica i científica, legalitat i seguretat jurídica, independència i transparència, atenent els criteris d'actuació usuals d'aquestes institucions en l'àmbit internacional.

TÍTOL VI

Dels ensenyaments i els títols

Article 33. De la funció docent.

1. Els ensenyaments per exercir professions que requereixen coneixements científics, tècnics o artístics, i la transmissió de la cultura són missions essencials de la universitat.

2. La docència és un dret i un deure dels professors de les universitats que han d'exercir amb llibertat de càtedra, sense altres límits que els que estableixen la Constitució i les lleis i els derivats de l'organització dels ensenyaments en les seves universitats.

3. L'activitat i la dedicació docent, així com la formació del personal docent de les universitats són criteris rellevants per determinar-ne, atesa l'avaluació oportuna, l'eficiència en l'exercici de l'activitat professional.

Article 34. Títols universitaris.²⁷

1. Les universitats han d'impartir ensenyaments conduents a l'obtenció de títols oficials i amb validesa en tot el territori nacional i poden impartir ensenyaments conduents a l'obtenció d'altres títols.

2. Els títols universitaris de caràcter oficial i amb validesa en tot el territori nacional s'han d'inscriure en el Registre d'universitats, centres i títols, que preveu la disposició addicional vintena. Es poden inscriure altres títols a efectes informatius. El Govern ha de regular el procediment i les condicions per a la inscripció.

Article 35. Títols oficials.²⁸

1. El Govern ha d'establir les directrius i les condicions per a l'obtenció dels títols universitaris de caràcter oficial i amb validesa en tot el territori nacional, que han de ser expedits en nom del rei pel rector de la universitat.

2. Per impartir ensenyaments oficials i expedir els corresponents títols oficials, amb validesa en tot el territori nacional, les universitats han de tenir l'autorització pertinent de la comunitat autònoma, segons el que disposa la seva legislació i el que preveu l'article 8 d'aquesta Llei, i obtenir la verificació del Consell d'Universitats que el pla d'estudis oportu s'ajusta a les directrius i les condicions establertes pel Govern. El procediment ha de preservar l'autonomia acadèmica de les universitats.

3. Després de l'autorització de la comunitat autònoma i la verificació del pla d'estudis que atorgui el Consell d'Universitats, el Govern ha d'establir el caràcter oficial del títol i ordenar-ne la inscripció en el Registre d'universitats, centres i títols.

²⁷ Modificat per art. Únic 30 de la LO 4/2007.

²⁸ Modificat per art. Únic 31 de la LO 4/2007.

4. Una vegada que el Govern hagi aprovat el caràcter oficial de l'esmentat títol, el rector ha d'ordenar publicar el pla d'estudis en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en el diari oficial de la comunitat autònoma.

Article 36. Convalidació o adaptació d'estudis, validació d'experiència, equivalència de títols i homologació de títols estrangers.²⁹

El Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha de regular:

- a) Els criteris generals a què s'han d'ajustar les universitats en matèria de convalidació i adaptació d'estudis cursats en centres acadèmics espanyols o estrangers.
- b) Les condicions per a la declaració d'equivalència de títols espanyols d'ensenyament superior universitari o no universitari a aquells a què es refereix l'article 35.
- c) Les condicions d'homologació de títols estrangers d'educació superior.
- d) Les condicions per validar, a efectes acadèmics, l'experiència laboral o professional.
- e) El règim de convalidacions entre els estudis universitaris i els altres ensenyaments d'educació superior a què es refereix l'article 3.5 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Article 37. Estructura dels ensenyaments oficials.³⁰

Els ensenyaments universitaris s'estructuren en tres cicles: grau, màster i doctorat. La superació d'aquests ensenyaments dóna dret, en els termes que estableixi el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, a l'obtenció dels títols oficials corresponents.

Article 38. Doctorat.³¹

Els estudis de doctorat, conduents a l'obtenció del corresponent títol de caràcter oficial i vàlida en tot el territori nacional, que tenen com a finalitat l'especialització de l'estudiant en la seva formació investigadora dins d'un àmbit del coneixement científic, tècnic, humanístic o artístic, s'han d'organitzar i realitzar en la forma que determinin els estatuts, d'acord amb els criteris que aprovi el Govern per a l'obtenció del títol de doctor, amb l'informe previ del Consell d'Universitats. En tot cas, aquests criteris inclouen la superació d'un període de formació i l'elaboració, presentació i aprovació d'un treball original de recerca.

TÍTOL VII

De la recerca a la universitat i de la transferència del coneixement³²

Article 39. La recerca i la transferència del coneixement. Funcions de la universitat³³

1. La recerca científica és fonament essencial de la docència i una eina primordial per al desenvolupament social a través de la transferència dels seus resultats a la societat. Com a tal, constitueix una funció essencial de la universitat, que deriva del seu paper clau en la generació de coneixement i de la seva capacitat d'estimular i generar pensament crític, clau de qualsevol procés científic.

2. Es reconeix i garanteix la llibertat de recerca en l'àmbit universitari.

²⁹ Modificat per art. Únic 32 de la LO 4/2007.

³⁰ Modificat per art. Únic 33 de la LO 4/2007.

³¹ Modificat per art. Únic 33 de la LO 4/2007.

³² Rúbrica modificada per art. Únic 34 de la LO 4/2007.

³³ Rúbrica modificada per art. Únic 35 de la LO 4/2007.

Ap. 1 modificat per art. Únic 36 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 37 de la LO 4/2007.

3. La universitat té, com un dels seus objectius essencials, el desenvolupament de la recerca científica, tècnica i artística, i la transferència del coneixement a la societat, així com la formació d'investigadors i investigadores, i atén tant la recerca bàsica com l'aplicada.

Article 40. La recerca, dret i deure del professorat universitari.³⁴

1. La recerca és un dret i un deure del personal docent i investigador de les universitats, d'acord amb les finalitats generals de la universitat, i dins dels límits que estableix l'ordenament jurídic.

1 bis) La universitat ha de donar suport a la dedicació a la recerca de la totalitat del personal docent i investigador permanent i l'ha de promoure.

2. La recerca, sense perjudici de la lliure creació i organització per les universitats de les estructures que determinin per al seu desenvolupament, i de la lliure recerca individual, s'ha de portar a terme, principalment, en grups de recerca, departaments i instituts universitaris de recerca.

3. L'activitat i dedicació investigadora i la contribució al desenvolupament científic, tecnològic o artístic del personal docent i investigador de les universitats ha de ser criteri rellevant, atenent la seva oportuna avaluació, per determinar-ne l'eficiència en el desenvolupament de la seva activitat professional. La universitat ha de facilitar la compatibilitat en l'exercici de la docència i la recerca i incentivar el desenvolupament d'una trajectòria professional que permeti una dedicació més intensa a l'activitat docent o a la investigadora.

4. Les universitats han de fomentar la mobilitat del personal docent i investigador, a fi de millorar-ne la formació i l'activitat investigadora, a través de la concessió dels permisos i les llicències oportuns, en el marc de la legislació estatal i autonòmica aplicable i d'acord amb les previsions estatutàries consignades a aquest efecte.

Article 41. Foment de la recerca, del desenvolupament científic i de la innovació tecnològica a la universitat.³⁵

1. La universitat ha de desenvolupar una recerca de qualitat i una gestió eficaç de la transferència del coneixement i la tecnologia, amb els objectius de contribuir a l'avanç del coneixement i del desenvolupament tecnològic, la innovació i la competitivitat de les empreses, la millora de la qualitat de vida de la ciutadania, el progrés econòmic i social i un desenvolupament responsable equitatiu i sostenible, així com garantir el foment i la consecució de la igualtat.

2. El foment de la recerca científica i el desenvolupament tecnològic correspon en l'àmbit universitari a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, d'acord amb la legislació aplicable, sense perjudici del desenvolupament de programes propis de les universitats i amb la finalitat, entre altres objectius, d'assegurar:

- a) El foment de la qualitat i la competitivitat internacional de la recerca duta a terme per les universitats espanyoles.
- b) El desenvolupament de la recerca interdisciplinària i multidisciplinària.
- c) La incorporació de científics i grups de científics de rellevància especial dins de les iniciatives de recerca per les universitats.
- d) La mobilitat d'investigadors i grups de recerca per formar equips i centres d'excel·lència.

³⁴ Ap. 1 bis afegit per art. Únic 38 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 38 de la LO 4/2007.

³⁵ Ap. 1 modificat per art. Únic 39 de la LO 4/2007.

Ap. 2 e) i g) modificat per art. Únic 40 I 41 de la LO 4/2007.

Ap. 3 afegit per art. Únic 42 de la LO 4/2007.

Ap. 4 afegit per art. Únic 42 de la LO 4/2007.

- e) La incorporació a les universitats de personal tècnic de suport a la recerca, atenent les característiques dels diferents camps científics, així com del personal d'administració i serveis especialitzat en la gestió de la recerca i el coneixement.
- f) La coordinació de la recerca entre diverses universitats i centres de recerca, així com la creació de centres o estructures mixtes entre les universitats i altres organismes públics i privats de recerca i, si s'escau, empreses.
- g) La vinculació entre la recerca universitària i el sistema productiu, com a via per articular la transferència dels coneixements generats i la presència de la universitat en el procés d'innovació del sistema productiu i de les empreses, prestant especial atenció a la vinculació amb el sistema productiu del seu entorn. Aquesta vinculació es pot portar a terme, si s'escau, a través de la creació d'empreses de base tecnològica a partir de l'activitat universitària, en les activitats de les quals pot participar el personal docent i investigador de les universitats d'acord amb el règim que preveu l'article 83.
- h) La generació de sistemes innovadors en l'organització i la gestió per les universitats del foment de la seva activitat investigadora, de la canalització de les iniciatives investigadores del professorat, de la transferència dels resultats de la recerca i de la captació de recursos per desenvolupar-la.

3. La transferència del coneixement és una funció de les universitats. Aquestes han de determinar i establir els mitjans i els instruments necessaris per facilitar la prestació d'aquest servei social per part del personal docent i investigador. L'exercici d'aquesta activitat dóna dret a l'avaluació dels resultats i al reconeixement dels mèrits assolits, com a criteri rellevant per determinar-ne l'eficiència en el desenvolupament de l'activitat professional. Les universitats han de fomentar la cooperació amb el sector productiu, d'acord amb el que estableix l'article 83. A aquest efecte, han de promoure la mobilitat del personal docent i investigador, així com el desenvolupament conjunt de programes i projectes de recerca i desenvolupament tecnològic, la creació de centres o estructures mixtes i la pertinença i participació activa en xarxes de coneixement i plataformes tecnològiques.

4. S'ha de promoure que els equips de recerca desenvolupin la seva carrera professional fomentant una presència equilibrada entre dones i homes en tots els seus àmbits.

TÍTOL VIII

Dels estudiants

Article 42. Accés a la universitat.³⁶

1. L'estudi a la universitat és un dret de tots els espanyols en els termes establerts en l'ordenament jurídic.

2. Per accedir a la universitat és necessari estar en possessió del títol de batxiller o equivalent.

3. Correspon al Govern, amb l'informe previ de la Conferència General de Política Universitària, establir les normes bàsiques per a l'admissió dels estudiants que sol·licitin ingressar als centres universitaris, sempre respectant els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. En tot cas, i d'acord amb el que estableix l'article 38 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, per accedir als estudis universitaris és necessària la superació d'una única prova.

La Conferència General de Política Universitària ha de vetllar perquè el procediment d'admissió dels estudis universitaris de caràcter oficial sigui general, objectiu i universal, tingui validesa en totes les universitats espanyoles i respongui a criteris d'acord amb l'espai europeu d'educació superior.

³⁶ Ap. 3 modificat per art. Únic 43 de la LO 4/2007.

Ap. 4 afegit per art. Únic 43 de la LO 4/2007.

4. Per facilitar l'actualització de la formació i la readaptació professionals i la participació plena i efectiva en la vida cultural, econòmica i social, el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha de regular els procediments per a l'accés a la universitat dels qui, acreditant una determinada experiència laboral o professional, no disposin de la titulació acadèmica legalment requerida a aquest efecte amb caràcter general. A aquest sistema d'accés, que permet l'ingrés a qualsevol universitat, centre i ensenyament, també s'hi poden acollir, en les condicions que s'estableixin a aquest efecte, els qui, tot i no poder acreditar aquesta experiència, hagin superat una determinada edat.

Article 43. Oferta de places a les universitats públiques.

1. Les comunitats autònomes fan la programació de l'oferta d'ensenyaments de les universitats públiques de competència seva i dels seus diferents centres, d'acord amb aquestes i de conformitat amb els procediments que estableixin. L'oferta de places es comunica al Consell de Coordinació Universitària perquè l'estudiï i determini l'oferta general d'ensenyaments i places, que es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els poders públics han de desenvolupar, en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari, una política d'inversions tendent a adequar la capacitat dels centres a la demanda social, tenint en compte la despesa pública disponible, la previsió de les necessitats de la societat i la compensació dels desequilibris territorials.

Article 44. Límits màxims d'admissió d'estudiants.³⁷

El Govern, amb l'acord previ de la Conferència General de Política Universitària, per poder complir les exigències derivades de directives comunitàries o de convenis internacionals, o bé per motius d'interès general igualment acordats en la Conferència General de Política Universitària, pot establir límits màxims d'admissió d'estudiants en els estudis de què es tracti. Els límits afecten el conjunt de les universitats públiques i privades.

Article 45. Beques i ajuts a l'estudi.³⁸

1. Per garantir les condicions d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació i per tal que tots els estudiants, amb independència del lloc de residència, gaudeixin de les mateixes oportunitats d'accés als estudis superiors, l'Estat, amb càrrec als pressupostos generals, estableix un sistema general de beques i ajuts a l'estudi destinat a remoure els obstacles d'ordre socioeconòmic que, en qualsevol part del territori, impedeixin o dificultin l'accés o la continuïtat en els estudis superiors als estudiants que estiguin en condicions de cursar-los amb aprofitament.

A aquests efectes, el Govern ha de determinar amb caràcter bàsic les modalitats i les quanties de les beques i les ajudes a l'estudi, les condicions acadèmiques i econòmiques que han de reunir els candidats, així com els casos d'incompatibilitat, revocació i reintegrament i tots els requisits, les condicions socioeconòmiques o altres factors que siguin necessaris per assegurar la igualtat en l'accés a les beques i ajudes en tot el territori, sense detriment de les competències normatives i d'execució de les comunitats autònomes.

Als efectes que preveuen els paràgrafs anteriors s'ha de tenir en compte la singularitat dels territoris insulars i la distància al territori peninsular per afavorir la mobilitat i les condicions d'igualtat en l'exercici de l'educació dels estudiants d'aquests territoris.

³⁷ Modificat per art. Únic 44 de la LO 4/2007.

³⁸ Ap. 1 paràgraf 2n modificat per art. Únic 45 de la LO 4/2007.

Ap. 2 modificat per art. Únic 45 de la LO 4/2007.

Ap. 4 modificat per art. Únic 45 de la LO 4/2007.

2. El desenvolupament, execució i control del sistema general de beques i ajudes a l'estudi correspon a les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits de competència i en col·laboració amb les universitats, amb la finalitat de facilitar la gestió descentralitzada i l'atenció a les peculiaritats territorials que la legislació prevegi.

En tot cas, per assegurar que els resultats de l'aplicació del sistema general de beques i ajudes a l'estudi propiciïn el dret de tots els ciutadans a l'educació i garanteixin el principi d'igualtat en la seva obtenció, s'han d'establir els oportuns mecanismes de coordinació entre el Govern i les comunitats autònomes en el si de la Conferència General de Política Universitària.

3. Sobre la base dels principis d'equitat i solidaritat, les administracions públiques i les universitats han de cooperar per articular sistemes eficaços d'informació, verificació i control de les beques i els ajuts finançats amb fons públics i per al millor èxit dels objectius assenyalats en els apartats anteriors.

4. Amb la finalitat que ningú quedi exclòs de l'estudi a la universitat per raons econòmiques, el Govern i les comunitats autònomes, així com les mateixes universitats, han d'instrumentar una política de beques, ajudes i crèdits per a l'alumnat i, en el cas de les universitats públiques, també s'han d'establir modalitats d'exempció parcial o total del pagament dels preus públics per prestació de serveis acadèmics. En tots els casos, s'ha de prestar especial atenció a les persones amb càrregues familiars, víctimes de la violència de gènere i persones amb dependència i discapacitat, i garantir així el seu accés i permanència als estudis universitaris.

Article 46. Drets i deures dels estudiants.³⁹

1. L'estudi és un dret i un deure dels estudiants universitaris.

2. Els estatuts i les normes d'organització i funcionament desenvolupen els drets i els deures dels estudiants, així com els mecanismes per garantir-los. En els termes que estableix l'ordenament jurídic, els estudiants tenen dret a:

- a) L'estudi a la universitat que escullin, en els termes que estableix l'ordenament jurídic.
- b) La igualtat d'oportunitats i no-discriminació per raons de sexe, raça, religió o discapacitat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social en l'accés a la universitat, ingrés als centres, permanència a la universitat i exercici dels seus drets acadèmics.
- c) L'orientació i la informació per part de la universitat sobre les activitats d'aquesta que els afectin.
- d) La publicitat de les normes de les universitats que han de regular la verificació dels coneixements dels estudiants.
- e) L'assessorament i l'assistència per part de professors i tutors en la forma en què es determini.
- f) La seva representació en els òrgans de govern i representació de la universitat, en els termes que estableixen aquesta Llei i els respectius estatuts o normes d'organització i funcionament.
- g) La llibertat d'expressió, de reunió i d'associació en l'àmbit universitari.
- h) La garantia dels seus drets, mitjançant procediments adequats i, si s'escau, l'actuació del defensor universitari.
- i) Obtenir reconeixement acadèmic per la seva participació en activitats universitàries culturals, esportives, de representació estudiantil, solidàries i de cooperació.
- j) Rebre un tracte no sexista.
- k) Una atenció que faciliti compaginar els estudis amb l'activitat laboral.

³⁹ Ap. 2 b) modificat per art. Únic 46 de la LO 4/2007.

Ap. 2 i), j), k) afegits per art. Únic 46 de la LO 4/2007.

Ap. 5 afegit per art. Únic 47 de la LO 4/2007.

3. Les universitats estableixen els procediments de verificació dels coneixements dels estudiants. En les universitats públiques, el consell social, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, aprova les normes que regulen el progrés i la permanència a la universitat dels estudiants, d'acord amb les característiques dels estudis respectius.

4. Els estudiants gaudeixen de la protecció de la Seguretat Social en els termes i amb les condicions que estableixi la legislació vigent.

5. El Govern ha d'aprovar un estatut de l'estudiant universitari, que ha de preveure la constitució, les funcions, l'organització i el funcionament del Consell de l'estudiant universitari com a òrgan col·legiat de representació estudiantil, adscrit al ministeri al qual se li atribueixen les competències en matèria d'universitats. La regulació del Consell de l'estudiant universitari ha de tenir representació estudiantil de totes les universitats i, si s'escau, una adequada participació de representants dels consells autonòmics d'estudiants.

TÍTOL IX

Del professorat

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 47. Personal docent i investigador.

El personal docent i investigador de les universitats públiques està compost de funcionaris dels cossos docents universitaris i de personal contractat.

SECCIÓ 1a DEL PERSONAL DOCENT I INVESTIGADOR CONTRACTAT

Article 48. Normes generals.⁴⁰

1. Les universitats poden contractar personal docent i investigador en règim laboral, a través de les modalitats de contractació laboral específiques de l'àmbit universitari que es regulen en aquesta Llei o mitjançant les modalitats previstes a l'Estatut dels treballadors per a la substitució de treballadors amb dret a reserva del lloc de treball. També poden contractar personal investigador, tècnic o altre personal, a través del contracte de treball per obra o servei determinat, per al desenvolupament de projectes de recerca científica o tècnica.

Així mateix, les universitats poden nomenar professores i professors emèrits en les condicions que preveu aquesta Llei.

2. Les modalitats de contractació laboral específiques de l'àmbit universitari són les que es corresponen amb les figures d'ajudant, professor ajudant doctor, professor contractat doctor, professor associat i professor visitant.

El règim de les modalitats de contractació laboral indicades és el que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament; supletòriament, és aplicable el que disposen el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i les seves normes de desplegament.

3. La contractació de personal docent i investigador, excepte la figura de professor visitant, s'ha de fer mitjançant concurs públic, al qual s'ha de donar la necessària publicitat i la convocatòria del qual ha de ser comunicada amb la suficient antelació al Consell d'Universitats per a la seva difusió a

⁴⁰ Modificat per art. Únic 48 de la LO 4/2007.

totes aquestes. La selecció s'ha de fer respectant els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat. Es considera mèrit preferent estar acreditat o acreditada per participar en els concursos d'accés als cossos docents universitaris.

4. El personal docent i investigador contractat, computat en equivalències a temps complet, no pot superar el 49 per cent del total de personal docent i investigador de la universitat. No es computa com a professorat contractat els qui no imparteixin docència en els ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols oficials, així com el personal propi dels instituts de recerca adscrits a la universitat.

5. El personal docent i investigador amb contracte laboral temporal no pot superar el 40 per cent de la plantilla docent.

6. En els termes d'aquesta Llei i en el marc de les seves competències, les comunitats autònomes han d'establir el règim del personal docent i investigador contractat de les universitats.

Article 49. Ajudants.⁴¹

La contractació d'ajudants s'ha d'ajustar a les regles següents:

- a) Les universitats poden contractar com a ajudants els qui hagin estat admesos o els qui estiguin en condicions de ser admesos en els estudis de doctorat.
- b) La finalitat principal del contracte és la de completar la formació docent i investigadora d'aquestes persones. Els ajudants han de col·laborar en tasques docents d'índole pràctica fins a un màxim de 60 hores anuals.
- c) El contracte és de caràcter temporal i amb dedicació a temps complet.
- d) La durada del contracte no pot ser inferior a un any ni superior a cinc, i es pot prorrogar o renovar si s'ha concertat per una durada inferior a la màxima, sempre que la durada total no excedeixi els cinc anys indicats. Les situacions d'incapacitat temporal, maternitat i adopció o acolliment durant el període de durada del contracte n'interrompen el còmput.

Article 50. Professors ajudants doctors.⁴²

La contractació de professores i professors ajudants doctors s'ha d'ajustar a les regles següents:

- a) El contracte s'ha de subscriure amb doctors. La contractació exigeix l'avaluació positiva prèvia de la seva activitat per part de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini, i és mèrit preferent l'estada del candidat en universitats o centres de recerca de prestigi reconegut, espanyols o estrangers, diferents de la universitat que porti a terme la contractació.
- b) La finalitat del contracte és la de desenvolupar tasques docents i de recerca.
- c) El contracte és de caràcter temporal i amb dedicació a temps complet.
- d) La durada del contracte no pot ser inferior a un any ni superior a cinc, i es pot prorrogar o renovar si s'ha concertat per una durada inferior a la màxima, sempre que la durada total no excedeixi els cinc anys indicats. En qualsevol cas, el temps total de durada conjunta entre aquesta figura contractual i la prevista a l'article anterior, a la mateixa universitat o a una de diferent, no pot excedir els vuit anys. Les situacions d'incapacitat temporal, maternitat i adopció o acolliment durant el període de durada del contracte n'interrompen el còmput.

L'article 51 queda sense contingut.⁴³

⁴¹ Modificat per art. Únic 49 de la LO 4/2007.

⁴² Modificat per art. Únic 50 de la LO 4/2007.

⁴³ Queda sense contingut per art. Únic 51 de la LO 4/2007.

Article 52. Professors contractats doctors.⁴⁴

La contractació de professores i professors contractats doctors s'ha d'ajustar a les regles següents:

- a) El contracte s'ha de subscriure amb doctors que rebin l'avaluació positiva per part de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació extern que la llei de la comunitat autònoma determini.
- b) La finalitat del contracte és la de desenvolupar, amb plena capacitat docent i investigadora, tasques de docència i de recerca, o prioritàriament de recerca.
- c) El contracte és de caràcter indefinit i amb dedicació a temps complet.

Article 53. Professors associats.⁴⁵

La contractació de professores i professors associats s'ha d'ajustar a les regles següents:

- a) El contracte es pot subscriure amb especialistes de competència reconeguda que acreditin exercir la seva activitat professional fora de l'àmbit acadèmic universitari.
- b) La finalitat del contracte és la de desenvolupar tasques docents a través de les quals s'aportin els seus coneixements i experiència professionals a la universitat.
- c) El contracte és de caràcter temporal i amb dedicació a temps parcial.
- d) La durada del contracte és trimestral, semestral o anual, i es pot renovar per períodes d'igual durada, sempre que se segueixi acreditant l'exercici de l'activitat professional fora de l'àmbit acadèmic universitari.

Article 54. Professors visitants.⁴⁶

La contractació de professores i professors visitants s'ha d'ajustar a les regles següents:

- a) El contracte es pot subscriure amb professors o investigadors de prestigi reconegut d'altres universitats i centres de recerca, tant espanyols com estrangers.
- b) La finalitat del contracte és la de desenvolupar tasques docents o investigadores a través de les quals s'aportin els coneixements i l'experiència docent i investigadora dels esmentats professors a la universitat.
- c) El contracte és de caràcter temporal amb la durada que s'acordi entre les parts i dedicació a temps parcial o complet.

Article 54 bis. Professors emèrits.⁴⁷

Les universitats, d'acord amb els seus estatuts, poden nomenar professors emèrits entre profesores i professors jubilats que hagin prestat serveis destacats a la universitat.

Article 55. Retribucions del personal docent i investigador contractat.⁴⁸

1. Les comunitats autònomes regulen el règim retributiu del personal docent i investigador contractat a les universitats públiques.

2. Les comunitats autònomes també poden establir retribucions addicionals lligades a mèrits individuals per l'exercici de les funcions següents: activitat i dedicació docent, formació docent, recerca, desenvolupament tecnològic, transferència de coneixements i gestió. Dins els límits que per a aquesta finalitat fixin les comunitats autònomes, el consell social, a proposta del consell de govern, pot acordar l'assignació singular i individual d'aquests complements retributius.

⁴⁴ Modificat per art. Únic 52 de la LO 4/2007.

⁴⁵ Modificat per art. Únic 53 de la LO 4/2007.

⁴⁶ Modificat per art. Únic 54 de la LO 4/2007.

⁴⁷ Afegit per art. Únic 55 de la LO 4/2007.

⁴⁸ Ap. 2 modificat per art. Únic 56 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 57 de la LO 4/2007.

Ap. 4 modificat per art. Únic 58 de la LO 4/2007.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el Govern pot establir programes d'incentius per a la docència, la recerca, el desenvolupament tecnològic i la transferència de coneixement per l'exercici de les funcions a què es refereix l'apartat anterior, que comprenguin el personal docent i investigador contractat.

4. Els complements retributius derivats del desenvolupament dels dos apartats anteriors s'assignen amb la valoració prèvia dels mèrits per part de l'òrgan d'avaluació extern que la llei de la comunitat autònoma determini en el cas dels de l'apartat 2 i de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació en el cas de l'apartat 3.

SECCIÓ 2a DEL PROFESSORAT DELS COSSOS DOCENTS UNIVERSITARIS

Article 56. Cossos docents universitaris.⁴⁹

1. El professorat universitari funcionari pertany als cossos docents següents:

- a) Catedràtics d'universitat.
- b) Professors titulars d'universitat.

El professorat pertanyent als dos cossos té plena capacitat docent i investigadora.

2. El professorat funcionari es regeix per les bases que estableixen aquesta Llei i el seu desplegament, per les disposicions que, en virtut de les seves competències, dictin les comunitats autònomes, per la legislació general de funcionaris que li sigui aplicable i pels estatuts.

Article 57. Acreditació nacional.⁵⁰

1. L'accés als cossos de funcionaris docents universitaris esmentats a l'article 56.1 exigeix l'obtenció prèvia d'una acreditació nacional que, valorant els mèrits i les competències dels aspirants, garanteixi la qualitat en la selecció del professorat funcionari.

El Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha de regular el procediment d'acreditació que, en tot cas, ha d'estar regit pels principis de publicitat, mèrit i capacitat, a fi de garantir una selecció eficaç, eficient, transparent i objectiva del professorat funcionari, d'acord amb els estàndards internacionals avaluadors de la qualitat docent i investigadora.

2. L'acreditació es porta a terme mitjançant l'examen i el judici sobre la documentació presentada pels sol·licitants, per comissions compostes per almenys set professores i professors de reconegut prestigi docent i investigador contrastat que pertanyin als cossos de funcionaris docents universitaris. Aquests professors han de ser catedràtics per a l'acreditació al cos de catedràtics d'universitat, i catedràtics i professors titulars per a l'acreditació al cos de professors titulars d'universitat. Igualment, poden formar part d'aquestes comissions experts de reconegut prestigi internacional o que pertanyin a centres públics de recerca.

Els currículums dels membres de les comissions d'acreditació s'han de fer públics després del seu nomenament.

Per reglament, s'ha d'establir la composició de les comissions regulades en aquest apartat, la forma de determinació dels seus components, així com el seu procediment d'actuació i els terminis per resoldre. En tot cas, s'ha d'ajustar als principis d'imparcialitat i professionalitat dels seus membres, procurant una composició equilibrada entre dones i homes, llevat que no sigui possible per raons fonamentades i objectives, degudament motivades.

⁴⁹ Ap. 1 modificat per art. Únic 59 de la LO 4/2007.

Ap. 2 modificat per art. Únic 59 de la LO 4/2007.

⁵⁰ Modificat per art. Únic 60 de la LO 4/2007.

3. En els casos d'avaluació negativa, i amb caràcter previ a la resolució de la comissió, els interessats poden presentar les al·legacions que considerin oportunes.
4. Una vegada finalitzat el procediment, s'ha d'expedir a favor de l'aspirant el corresponent document d'acreditació.

L'article 58 queda sense contingut.⁵¹

Article 59. Acreditació per a professors titulars d'universitat.⁵²

1. Els qui tinguin el títol de doctor poden presentar una sol·licitud per obtenir l'acreditació per a professora o professor titular d'universitat a la qual han d'adjuntar, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, una justificació dels mèrits que addueixin.
2. Les comissions nomenades d'acord amb el que indica l'article 57.2 han d'examinar els mèrits presentats pels sol·licitants i els poden sol·licitar aclariments o justificacions addicionals que s'han de lliurar per escrit en el termini que s'estableixi.

Article 60. Acreditació per a catedràtics d'universitat.⁵³

1. Els funcionaris del cos de professors titulars d'universitat poden presentar una sol·licitud per obtenir l'acreditació per a catedràtic o catedràtica d'universitat a la qual han d'adjuntar, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, una justificació dels mèrits que addueixin.

Queden eximits del requisit de pertànyer al cos de professors titulars d'universitat els qui acreditin que tenen la condició de doctor amb vuit anys d'antiguitat com a mínim, i obtinguin l'informe positiu de la seva activitat docent i investigadora, d'acord amb el procediment que estableixi el Govern.

2. Les comissions nomenades d'acord amb el que indica l'article 57.2 han d'examinar els mèrits presentats pels sol·licitants i els poden sol·licitar aclariments o justificacions addicionals que s'han de lliurar per escrit dins el termini que s'estableixi.

Article 61. Personal de cossos de funcionaris docents universitaris que ocupin una plaça vinculada a serveis assistencials d'institucions sanitàries.

El personal dels cossos de funcionaris docents universitaris que ocupi una plaça vinculada als serveis assistencials d'institucions sanitàries, en àrees de coneixement de caràcter clínic assistencial, d'acord amb el que estableix l'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es regeix pel que estableixen aquest article i els altres d'aquesta Llei que li siguin aplicables. Aquesta plaça es considera, a tots els efectes, com un sol lloc de treball.

Tenint en compte les peculiaritats d'aquestes places, també es regeixen, en el que els sigui aplicable, per la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i altra legislació sanitària, així com per les normes que el Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum i, si s'escau, de Defensa, estableixi en relació amb aquests funcionaris. En particular, en aquestes normes s'ha de determinar l'exercici de les competències sobre situacions administratives, s'ha de concretar el règim disciplinari d'aquest personal i s'ha d'establir, a proposta del ministre d'Hisenda, a iniciativa conjunta dels ministres indicats en l'incís anterior, el sistema de retribucions aplicable a aquest personal.

⁵¹ Queda sense contingut per art. Únic 61 de la LO 4/2007.

⁵² Modificat per art. Únic 62 de la LO 4/2007.

⁵³ Modificat per art. Únic 63 de la LO 4/2007.

Article 62. Concursos per a l'accés a places dels cossos docents universitaris.⁵⁴

1. Les universitats, d'acord amb el que estableixin els seus estatuts, han de convocar concursos per a l'accés a places dels cossos docents universitaris que estiguin dotades en l'estat de despeses del seu pressupost. La convocatòria s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en el de la comunitat autònoma. Els terminis per a la presentació als concursos compten des de l'endemà de la seva publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

2. Als concursos s'hi poden presentar els qui hagin estat acreditats d'acord amb el que regulen, per a cada cas, els articles 59 i 60, així com els funcionaris i funcionàries dels cossos de professors titulars d'universitat i de catedràtics d'universitat.

3. Els estatuts de cada universitat han de regular la composició de les comissions de selecció de les places convocades i garantir, sempre, la necessària aptitud científica i docent dels components. La composició s'ha d'ajustar als principis d'imparcialitat i professionalitat dels seus membres, i ha de procurar una composició equilibrada entre dones i homes, llevat que no sigui possible per raons fonamentades i objectives degudament motivades. En qualsevol cas, els membres de les comissions han de complir els requisits indicats a l'article 57.2 i els seus currículums s'han de fer públics.

4. Igualment, els estatuts han de regular el procediment que regeix en els concursos, que ha de valorar, sempre, l'historial acadèmic, docent i investigador del candidat o candidata, el seu projecte docent i investigador, així com contrastar les seves capacitats per a l'exposició i el debat en la corresponent matèria o especialitat en sessió pública.

5. El procés pot concloure amb la decisió de la comissió de no proveir la plaça convocada.

L'article 63 queda sense contingut.⁵⁵

Article 64. Garanties de les proves.⁵⁶

1. En els concursos d'accés han de quedar garantits, en tot moment, la igualtat d'oportunitats dels candidats i el respecte als principis de mèrit i capacitat.

2. En els concursos d'accés, les universitats han de fer pública la composició de les comissions, així com els criteris per a l'adjudicació de les places. Una vegada celebrats, han de fer públics els resultats de l'avaluació de cada candidat, desglosada per cadascun dels aspectes avaluats.

Article 65. Nomenaments.⁵⁷

1. Les comissions que jutgin els concursos d'accés han de proposar al rector, motivadament i amb caràcter vinculant, una relació de tots els candidats i candidates per ordre de preferència per al seu nomenament i sense que la proposta pugui excedir el nombre de places convocades a concurs. El rector ha de procedir als nomenaments d'acord amb la proposta realitzada, ordenar-ne la inscripció en el corresponent registre de personal i la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en el de la comunitat autònoma, així com la seva comunicació al Consell d'Universitats.

2. La plaça obtinguda després del concurs d'accés s'ha d'exercir durant dos anys, com a mínim, abans de poder participar en un nou concurs per obtenir una plaça en una altra universitat.

⁵⁴ Modificat per art. Únic 64 de la LO 4/2007.

⁵⁵ Queda sense contingut per art. Únic 65 de la LO 4/2007.

⁵⁶ Modificat per art. Únic 66 de la LO 4/2007.

⁵⁷ Modificat per art. Únic 67 de la LO 4/2007.

Article 66. Comissions de reclamacions.⁵⁸

1. Contra les propostes de les comissions d'acreditació, els sol·licitants poden presentar una reclamació davant el Consell d'Universitats. Admesa la reclamació, ha de ser valorada per una comissió, la composició de la qual es determina per reglament. Aquesta comissió ha d'examinar l'expedient relatiu a l'acreditació per vetllar per les garanties establertes i pot ratificar la proposta o, si s'escau, admetre la reclamació, tot això en un termini màxim de tres mesos. El transcurs del termini establert sense emetre resolució s'entén com a rebuig de la reclamació presentada.

2. Contra les propostes de les comissions dels concursos d'accés, els concursants poden presentar una reclamació davant el rector. Admesa a tràmit la reclamació, se suspenen els nomenaments fins a la seva resolució.

La reclamació ha de ser valorada per una comissió composta per set catedràtics d'universitat que pertanyin a diversos àmbits del coneixement, designats en la forma que estableixin els estatuts, amb una àmplia experiència docent i investigadora.

Aquesta comissió ha d'examinar l'expedient relatiu al concurs per vetllar per les garanties establertes i ratificar o no la proposta reclamada en el termini màxim de tres mesos, després de la qual cosa el rector ha de dictar la resolució en congruència amb el que indiqui la comissió. El transcurs del termini establert sense resoldre s'entén com a rebuig de la reclamació presentada.

3. Les resolucions del Consell d'Universitats i del rector a què es refereixen els apartats anteriors esgoten la via administrativa i són impugnables directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa, d'acord amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 67. Reingrés d'excedents al servei actiu.⁵⁹

El reingrés al servei actiu dels funcionaris i funcionàries de cossos docents universitaris en situació d'excedència voluntària s'efectua mitjançant l'obtenció d'una plaça en els concursos d'accés als cossos docents universitaris que qualsevol universitat convoqui, d'acord amb el que estableix l'article 62.

Així mateix, es pot fer el reingrés a la universitat a què pertany el centre universitari de procedència abans de l'excedència, sol·licitant al rector l'adscripció provisional a una plaça d'aquella universitat, amb l'obligació de participar en tots els concursos d'accés que aquella universitat convoqui per cobrir places en el seu cos i àrea de coneixement, i es perd l'adscripció provisional en el cas que no es faci. L'adscripció provisional es fa de la manera i amb els efectes que determinin els estatuts, respectant els principis reconeguts per la legislació general de funcionaris en el cas del reingrés al Servei actiu. No obstant això, el reingrés és automàtic i definitiu, a sol·licitud de l'interessat dirigida a la universitat d'origen, sempre que hagin transcorregut dos anys, com a mínim, en situació d'excedència, i que no passin de cinc, i si hi ha una plaça vacant del mateix cos i àrea de coneixement.

Article 68. Règim de dedicació.⁶⁰

1. El professorat de les universitats públiques exerceix les seves funcions preferentment en règim de dedicació a temps complet, o bé a temps parcial. La dedicació ha de ser, en tot cas, compatible amb la realització de treballs científics, tècnics o artístics a què es refereix l'article 83.

⁵⁸ Modificat per art. Únic 68 de la LO 4/2007.

⁵⁹ Paràgraf 1r modificat per art. Únic 69 de la LO 4/2007.

⁶⁰ Ap. 1 modificat per art. Únic 70 de la LO 4/2007.

2. La dedicació a temps complet del professorat universitari és un requisit necessari per ocupar òrgans unipersonals de govern que, en cap cas, no es poden ocupar simultàniament.

Article 69. Retribucions del personal docent i investigador funcionari.⁶¹

1. El Govern ha de determinar el règim retributiu del personal docent i investigador universitari que pertanyi als cossos de funcionaris. Aquest règim és l'establert per la legislació general de funcionaris, adequat, específicament a les característiques de l'esmentat personal. A aquests efectes, el Govern ha d'establir els intervals de nivells o categories dins de cada nivell corresponents a cada cos docent, els requisits de promoció de l'un a l'altre, així com les conseqüències retributives.

2. El Govern pot establir retribucions addicionals a les anteriors lligades a mèrits individuals per l'exercici de les funcions següents: activitat i dedicació docent, formació docent, recerca, desenvolupament tecnològic, transferència de coneixement i gestió.

3. Les comunitats autònomes també poden establir retribucions addicionals lligades a mèrits individuals docents, investigadors, de desenvolupament tecnològic, de transferència de coneixement i de gestió per l'exercici de les funcions a què es refereixen els articles 33, 41.2 i 3. Dins dels límits que per a aquesta finalitat fixin les comunitats autònomes, el consell social, a proposta del consell de govern de la universitat, pot acordar l'assignació singular i individual dels complements retributius esmentats.

4. Els complements retributius derivats del desplegament dels dos apartats anteriors, els assigna l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini una vegada avaluats els mèrits.

Article 70. Relacions de llocs de treball del professorat.

1. Cada universitat pública estableix anualment, en l'estat de despeses del seu pressupost, la relació de llocs de treball del professorat, on han de figurar, degudament classificades, totes les places de professorat incloent-hi el personal docent i investigador contractat.

2. Les relacions de llocs de treball de la universitat s'han d'adaptar, en tot cas, al que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 48.

3. Les universitats poden modificar la relació de llocs de treball del professorat per ampliació de les places existents o per minoració o canvi de denominació de les places vacants, de la manera que indiquin els seus estatuts i sense perjudici del que disposa l'article 82.

Article 71. Àrees de coneixement.

1. Les denominacions de les places de la relació de llocs de treball de professors funcionaris de cossos docents universitaris han de correspondre a les de les àrees de coneixement existents. A aquests efectes, s'entén per àrea de coneixement els camps del saber caracteritzats per l'homogeneïtat de l'objecte de coneixement, una tradició històrica comuna i l'existència de comunitats de professors i investigadors, nacionals o internacionals.

2. El Govern estableix i, si s'escau, revisa el catàleg d'àrees de coneixement, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

⁶¹ Ap. 1 modificat per art. Únic 71 de la LO 4/2007.

Ap. 2 modificat per art. Únic 72 de la LO 4/2007.

Ap. 3 modificat per art. Únic 73 de la LO 4/2007.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 72. Personal docent i investigador.⁶²

1. El personal docent i investigador de les universitats privades ha de tenir la titulació acadèmica que s'estableixi en la normativa que preveu l'apartat 3 de l'article 4.
2. Amb independència de les condicions generals que s'estableixin de conformitat amb l'article 4.3, com a mínim el 50 per cent del total del professorat ha d'estar en possessió del títol de doctor i, almenys, el 60 per cent del total del professorat doctor ha d'haver obtingut l'avaluació positiva de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini. A aquests efectes, el nombre total de professors es computa sobre l'equivalent en dedicació a temps complet. Els mateixos requisits són aplicables als centres universitaris privats adscrits a universitats privades.
3. El professorat de les universitats privades i dels centres privats d'ensenyament universitari adscrits a universitats no pot ser funcionari d'un cos docent universitari en situació d'actiu i destinació en una universitat pública. La mateixa limitació s'aplica al personal docent i investigador a temps complet.

TÍTOL X

Del personal d'administració i serveis de les universitats públiques

Article 73. El personal d'administració i serveis.⁶³

1. El personal d'administració i serveis de les universitats està format per personal funcionari de les escales de les universitats mateixes i personal laboral contractat per la mateixa universitat, així com per personal funcionari pertanyent als cossos i les escales d'altres administracions públiques.
2. Correspon al personal d'administració i serveis la gestió tècnica, econòmica i administrativa, així com el suport, l'assessorament i l'assistència en l'exercici de les funcions de la universitat.

Correspon al personal d'administració i serveis de les universitats públiques el suport, l'assistència i l'assessorament a les autoritats acadèmiques, l'exercici de la gestió i administració, particularment en les àrees de recursos humans, organització administrativa, assumptes econòmics, informàtica, arxius, biblioteques, informació, serveis generals, serveis científicotècnics, així com el suport a la recerca i la transferència de tecnologia i a qualssevol altres processos de gestió administrativa i de suport que es determini necessari per a la universitat en el compliment dels seus objectius.

3. El personal funcionari d'administració i serveis es regeix per aquesta Llei i les disposicions de desplegament, per la legislació general de funcionaris, i per les disposicions de desplegament d'aquesta que elaborin les comunitats autònomes, i pels estatuts de la seva universitat. El personal laboral d'administració i serveis, a més de les previsions d'aquesta Llei i les normes de desplegament i dels estatuts de la seva universitat, es regeix per la legislació laboral i els convenis col·lectius aplicables.

⁶² Ap. 2 modificat per art. Únic 74 de la LO 4/2007.

Ap. 3 afegit per art. Únic 75 de la LO 4/2007.

⁶³ Ap. 2 modificat per art. Únic 76 de la LO 4/2007.

Article 74. Retribucions.⁶⁴

1. El personal d'administració i serveis de les universitats és retribuït amb càrrec als pressupostos de les universitats.
2. Les universitats estableixen el règim retributiu del personal funcionari, dins dels límits màxims que determini la comunitat autònoma i en el marc de les bases que dicti l'Estat.
3. El Govern i les comunitats autònomes poden establir programes d'incentius lligats a mèrits individuals vinculats a la seva contribució en la millora de la recerca i la transferència de coneixement.

Article 75. Selecció.

1. Les universitats poden crear escales de personal propi d'acord amb els grups de titulació exigits de conformitat amb la legislació general de la funció pública.
2. La selecció del personal d'administració i serveis es du a terme mitjançant la superació de les proves selectives d'accés, de la manera que estableixin les lleis i els estatuts que li són aplicables i atenent els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. En tot cas, s'ha de garantir la publicitat de les convocatòries corresponents mitjançant la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el de la comunitat autònoma.
3. Els principis que estableix l'apartat 2 també s'han d'observar per seleccionar el personal contractat.

Article 76. Provisió de les places.⁶⁵

1. La provisió de llocs de personal d'administració i serveis de les universitats s'ha de fer pel sistema de concursos, als quals poden concórrer tant el personal propi d'aquelles universitats com el personal d'altres universitats. El personal que pertanyi a cossos i escales de les administracions públiques hi pot concórrer en les condicions que es determinin per reglament.
2. Només es poden cobrir pel sistema de lliure designació els llocs que determinin les universitats atenent la naturalesa de les seves funcions, i de conformitat amb la normativa general de la funció pública.
3. Els estatuts han d'establir les normes per assegurar la provisió de les vacants que es produeixin i el perfeccionament i la promoció professional del personal, d'acord amb els principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat.

Article 76 bis. Formació i mobilitat.⁶⁶

1. Les universitats han de fomentar la formació permanent del personal d'administració i serveis. A aquest efecte, han de facilitar que el personal pugui seguir programes que augmentin les seves habilitats i competències professionals.
2. Les universitats han de promoure les condicions perquè el personal d'administració i serveis pugui desenvolupar les seves funcions en universitats diferents de la d'origen. Amb aquesta finalitat, es poden formalitzar convenis entre les universitats o amb altres administracions públiques que garanteixin el dret a la mobilitat del seu respectiu personal sota el principi de reciprocitat.

⁶⁴ Ap. 3 afegit per art. Únic 77 de la LO 4/2007.

⁶⁵ Modificat per art. Únic 78 de la LO 4/2007.

⁶⁶ Afegit per art. Únic 78 de la LO 4/2007.

Article 77. Situacions.

Correspon al rector de la universitat adoptar les decisions relatives a les situacions administratives i el règim disciplinari per als funcionaris d'administració i serveis que hi exerceixin funcions, amb l'excepció de la separació del servei, que l'ha d'acordar l'òrgan competent segons la legislació de funcionaris. Igualment, correspon al rector aplicar el règim disciplinari en el cas del personal laboral.

Article 78. Representació i participació.

Es garanteix la participació del personal d'administració i serveis en els òrgans de govern i representació de les universitats, d'acord amb el que disposen aquesta Llei i els estatuts.

TÍTOL XI

Del règim econòmic i financer de les universitats públiques

Article 79. Autonomia econòmica i financera.⁶⁷

1. Les universitats públiques tenen autonomia econòmica i financera en els termes que estableix aquesta Llei. A aquest efecte, s'ha de garantir que les universitats disposin dels recursos necessaris per a un funcionament bàsic de qualitat.

2. En l'exercici de la seva activitat economicofinancera, les universitats públiques es regeixen pel que preveuen aquest títol i la legislació financera i pressupostària aplicable al sector públic.

Article 80. Patrimoni de la universitat.

1. Constitueix el patrimoni de cada universitat el conjunt dels seus béns, drets i obligacions. Els béns afectes al compliment de les seves finalitats i els actes que duguin a terme per al desenvolupament immediat d'aquestes finalitats, així com els seus rendiments, gaudeixen d'exempció tributària sempre que els tributs i les exempcions recaiguin directament sobre les universitats en concepte legal de contribuents, tret que sigui possible legalment la translació de la càrrega tributària.

2. Les universitats assumeixen la titularitat dels béns de domini públic afectes al compliment de les seves funcions, així com els que l'Estat o les comunitats autònomes destinin, en el futur, a aquestes mateixes finalitats. Se n'exceptuen, en tot cas, els béns que integrin el patrimoni històric espanyol. Quan els béns a què es refereix el primer incís d'aquest apartat deixin de ser necessaris per prestar el servei universitari, o s'emprin en funcions diferents de les pròpies de la universitat, l'Administració d'origen pot reclamar-ne la reversió, o bé, si això no és possible, el reembors del valor en el moment en què la reversió era procedent.

Les administracions públiques poden adscriure béns de titularitat seva a les universitats públiques perquè els facin servir en les funcions pròpies.

3. L'administració i la disposició dels béns de domini públic, així com dels patrimonials, s'ha d'ajustar a les normes generals que regeixin en aquesta matèria. Sense perjudici que s'apliqui el que disposa la legislació sobre patrimoni històric espanyol, els actes de disposició dels béns immobles i dels mobles de valor extraordinari els acorda la universitat, amb l'aprovació del consell social, de conformitat amb les normes que determini la comunitat autònoma respecte a això.

4. Quant als beneficis fiscals de les universitats públiques, cal atènyer-se al que disposa per a les entitats sense finalitat lucrativa la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i incentius fiscals

⁶⁷ Ap. 1 modificat per art. Únic 79 de la LO 4/2007.

a la participació privada en activitats d'interès general. Les activitats de mecenatge en favor de les universitats públiques gaudeixen dels beneficis que estableix la Llei esmentada.

Article 81. Programació i pressupost.

1. En el marc del que estableixen les comunitats autònomes, les universitats poden elaborar programacions plurianuals que puguin conduir al fet que les comunitats autònomes aprovin convenis i contractes programa que n'han d'incloure els objectius, el finançament i l'avaluació del compliment dels objectius.

2. El pressupost és públic, únic i equilibrat i comprèn la totalitat dels ingressos i les despeses.

3. El pressupost de les universitats ha de contenir en l'estat d'ingressos:

- a) Les transferències per a despeses corrents i de capital que fixen, anualment, les comunitats autònomes.
- b) Els ingressos pels preus públics per serveis acadèmics i altres drets que s'estableixin legalment. En el cas d'estudis conduents a obtenir títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, els preus públics i els drets els fixa la comunitat autònoma, dins dels límits que estableixi el Consell de Coordinació Universitària, que han d'estar relacionats amb els costos de prestació del servei.
- c) Així mateix, s'hi han de consignar les compensacions corresponents als imports derivats de les exempcions i les reduccions que legalment es disposin en matèria de preus públics i altres drets.
- d) Els preus d'ensenyaments propis, cursos d'especialització i els referents a les altres activitats autoritzades a les universitats s'han d'atenir al que estableixi el consell social, i en tot cas s'han d'aprovar juntament amb els pressupostos anuals en els quals s'hagin d'aplicar.
- e) Els ingressos procedents de transferències d'entitats públiques i privades, així com d'herències, llegats o donacions.
- f) Els rendiments procedents del seu patrimoni i de les altres activitats econòmiques que duguin a terme segons el que preveuen aquesta Llei i els propis estatuts.
- g) Tots els ingressos procedents dels contractes que preveu l'article 83.
- h) Els romanents de tresoreria i qualsevol altre ingrés.
- i) El producte de les operacions de crèdit que concertin, que ha de ser compensat per aconseguir l'equilibri pressupostari necessari de la comunitat autònoma, la qual en tot cas ha d'autoritzar qualsevol operació d'endeutament.

4. L'estructura del pressupost de les universitats, el seu sistema comptable, i els documents que comprenen els seus comptes anuals s'han d'adaptar, en tot cas, a les normes que amb caràcter general s'estableixin per al sector públic. En aquest marc, als efectes de la normalització comptable, les comunitats autònomes poden establir un pla de comptabilitat per a les universitats de la seva competència. A l'estat de despeses corrents s'ha d'adjuntar la relació de llocs de treball del personal de totes les categories de la universitat, especificant-ne la totalitat dels costos. Els costos del personal docent i investigador, així com d'administració i serveis, els autoritza la comunitat autònoma.

5. Les universitats estan obligades a retre comptes de la seva activitat davant de l'òrgan de fiscalització de comptes de la comunitat autònoma, sense perjudici de les competències del

Tribunal de Comptes. Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, les universitats han d'enviar al consell de govern de la comunitat autònoma la liquidació del pressupost i la resta de documents que constitueixen els comptes anuals en el termini que estableixin les normes aplicables de cada comunitat autònoma o, si no n'hi ha, la legislació general. Rebutts els comptes a la comunitat autònoma, s'han de remetre a l'òrgan de fiscalització de comptes de la comunitat autònoma o, si no n'hi ha, al Tribunal de Comptes.

Article 82. Desenvolupament i execució dels pressupostos.

Les comunitats autònomes estableixen les normes i els procediments per desenvolupar i executar el pressupost de les universitats, així com per controlar-ne les inversions, les despeses i els ingressos, mitjançant les tècniques d'auditoria corresponents, sota la supervisió dels consells socials.

En aquesta matèria és legislació supletòria la normativa que, amb caràcter general, sigui aplicable al sector públic.

Article 83. Col·laboració amb altres entitats o persones físiques.⁶⁸

1. Els grups de recerca reconeguts per la universitat, els departaments i els instituts universitaris de recerca, i el seu professorat a través d'aquests o dels òrgans, els centres, les fundacions o les estructures organitzatives similars de la universitat dedicats a canalitzar les iniciatives investigadores del professorat i a transferir els resultats de la recerca, poden subscriure contractes amb persones, universitats o entitats públiques i privades per dur a terme treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, així com per desenvolupar ensenyaments d'especialització o activitats específiques de formació.

2. Els estatuts han d'establir, en el marc de les normes bàsiques que dicti el Govern, els procediments d'autorització dels treballs i de subscripció dels contractes que preveu l'apartat anterior, així com els criteris per fixar la destinació dels béns i els recursos que s'obtinguin amb aquest.

3. Sempre que una empresa de base tecnològica sigui creada o desenvolupada a partir de patents o de resultats generats per projectes de recerca finançats totalment o parcialment amb fons públics i realitzats en universitats, el professorat funcionari dels cossos docents universitaris i el contractat amb vinculació permanent a la universitat que fonamenti la seva participació en els esmentats projectes poden sol·licitar l'autorització per incorporar-se a l'esmentada empresa, mitjançant una excedència temporal.

El Govern, amb l'informe previ de la Conferència General de Política Universitària, ha de regular les condicions i el procediment per a la concessió de l'excedència que, en tot cas, només es pot concedir per un límit màxim de cinc anys. Durant aquest període, els excedents tenen dret a la reserva del lloc de treball i al seu còmput als efectes d'antiguitat. Si amb anterioritat a la finalització del període pel qual s'hagi concedit l'excedència el professor no sol·licita el reingrés al servei actiu, és declarat d'ofici en situació d'excedència voluntària per interès particular.

Article 84. Creació de fundacions o altres persones jurídiques.

Per promoure i dur a terme les seves finalitats, les universitats, amb l'aprovació del consell social, poden crear, per si soles o en co·laboració amb altres entitats públiques o privades, empreses, fundacions o altres persones jurídiques d'acord amb la legislació general aplicable.

⁶⁸ Ap. 3 afegit per art. Únic 80 de la LO 4/2007.

La dotació fundacional o l'aportació al capital social i qualssevol altres aportacions a les entitats que preveu el paràgraf anterior, amb càrrec als pressupostos de la universitat, queden sotmeses a les normes que amb aquesta finalitat estableixi la comunitat autònoma.

Les entitats en el capital o el fons patrimonial equivalent de les quals les universitats tinguin participació majoritària queden sotmeses a l'obligació de retre comptes en els mateixos terminis i procediment que les universitats mateixes.

TÍTOL XII

Dels centres a l'estranger o que imparteixin ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers

Article 85. Centres a l'estranger.

1. Els centres dependents d'universitats espanyoles situats a l'estranger, que imparteixen ensenyaments conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, tenen una estructura i un règim singularitzats a fi d'acomodar-los a les exigències de l'entorn, d'acord amb el que determini el Govern i amb el que, si escau, disposin els convenis internacionals.

En tot cas, la creació i la supressió l'acorda el Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i d'Afers Exteriors, a proposta de consell social de la universitat i amb l'informe previ del consell de govern de la universitat, aprovada per la comunitat autònoma competent, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable per poder impartir a l'estranger ensenyaments de modalitat presencial, conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional.

Article 86. Centres que imparteixen ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers.

1. El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, regula el marc general en què s'han d'impartir a Espanya ensenyaments conduents a obtenir títols estrangers d'educació superior universitària, així com les condicions que han de complir els centres que pretenen impartir aquests ensenyaments.

L'establiment a Espanya de centres que, sota qualsevol modalitat, imparteixen els ensenyaments a què es refereix el paràgraf anterior, requereix l'autorització de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en el territori de la qual es pretén establir-los, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. En els termes que estableixi la normativa a la qual es refereix l'apartat anterior, els centres que regula aquest article estan sotmesos, en tot cas, a l'avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o, si s'escau, de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini. En aquest segon cas, l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació ha de rebre, en tot cas, una còpia de l'informe.

3. Els títols i els ensenyaments d'educació superior corresponents a estudis estrangers fets a Espanya, en tot o en part, només es poden sotmetre al tràmit d'homologació o convalidació si els centres on es van cursar aquests estudis s'han establert d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, i els ensenyaments sancionats pel títol estranger l'homologació del qual es pretén estan implantats efectivament a la universitat o al centre estranger que ha expedit el títol. Reglamentàriament, i als efectes de l'homologació, el Govern ha de regular les condicions d'accés als estudis en els centres esmentats.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableixen els tractats o els convenis internacionals subscrits per Espanya o, si s'escau, de l'aplicació del principi de reciprocitat.

5. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar perquè els centres que imparteixen ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers compleixin el que estableix aquest article i perquè els estudiants que s'hi matriculin tinguin una informació correcta sobre els ensenyaments i els títols als quals poden accedir.

TÍTOL XIII

Espai europeu d'ensenyament superior⁶⁹

Article 87. De la integració a l'espai europeu d'ensenyament superior.⁷⁰

En l'àmbit de les seves respectives competències el Govern, les comunitats autònomes i les universitats han d'adoptar les mesures necessàries per completar la plena integració del sistema espanyol a l'espai europeu d'ensenyament superior.

Article 88. Dels ensenyaments i títols i de la mobilitat d'estudiants.⁷¹

1. A fi de promoure la més àmplia mobilitat d'estudiants i titulats espanyols a l'espai europeu d'ensenyament superior, el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha d'adoptar les mesures que assegurin que els títols oficials expedits per les universitats espanyoles s'acompanyin del suplement europeu al títol.

2. Així mateix, el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha d'establir les normes necessàries perquè la unitat de mesura de l'haver acadèmic, corresponent a la superació de cadascuna de les matèries que integren els plans d'estudi dels diversos ensenyaments conduents a l'obtenció de títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, sigui el crèdit europeu.

3. El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han de fomentar la mobilitat dels estudiants a l'espai europeu d'ensenyament superior a través de programes de beques i ajudes i crèdits a l'estudi o, si s'escau, complementant els programes de beques i ajudes de la Unió Europea.

Article 89. Del professorat.⁷²

1. El professorat de les universitats dels estats membres de la Unió Europea que hagi assolit en aquelles una posició equivalent a les de catedràtic o professor titular d'universitat es considera acreditat als efectes que preveu aquesta Llei, segons el procediment i les condicions que estableixi el Govern per reglament, amb l'informe previ del Consell d'Universitats.

2. El professorat a què es refereix l'apartat 1 pot formar part de les comissions a què es refereix l'article 57 i, si les universitats ho estableixen així en els seus estatuts, de les comissions encarregades de resoldre els concursos per a l'accés als cossos docents universitaris.

3. Als efectes de la concurrència als procediments d'acreditació, als concursos d'accés als cossos de funcionaris docents universitaris i a les convocatòries de contractes de professorat que preveu

⁶⁹ Rúbrica modificada per art. Únic 81 de la LO 4/2007.

⁷⁰ Modificat per art. Únic 81 de la LO 4/2007.

⁷¹ Modificat per art. Únic 81 de la LO 4/2007.

⁷² Modificat per art. Únic 81 de la LO 4/2007.

aquesta Llei, els nacionals dels estats membres de la Unió Europea gaudeixen d'idèntic tractament, i amb els mateixos efectes, al dels nacionals espanyols.

El que estableix el paràgraf anterior és aplicable als nacionals dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, sigui d'aplicació la lliure circulació de treballadors en els termes en què aquesta està definida en el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

4. El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han de fomentar la mobilitat dels professors a l'espai europeu d'ensenyament superior a través de programes i convenis específics i dels programes de la Unió Europea.

5. El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han d'impulsar la realització de programes dirigits a la renovació metodològica de l'ensenyament universitari per al compliment dels objectius de qualitat de l'espai europeu d'educació superior.

Article 89 bis. Del personal d'administració i serveis.⁷³

El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han de fomentar la mobilitat del personal d'administració i serveis a l'espai europeu d'ensenyament superior a través de programes i convenis específics, i si s'escau, dels que institueixi la Unió Europea.

TÍTOL XIV

De l'esport i l'extensió universitària⁷⁴

Article 90. De l'esport a la universitat.⁷⁵

1. La pràctica esportiva a la universitat és una part de la formació de l'alumnat i es considera d'interès general per a tots els membres de la comunitat universitària. Correspon a les universitats en virtut de la seva autonomia l'ordenació i organització d'activitats i competicions esportives en el seu àmbit respectiu.

2. Les universitats han d'establir les mesures oportunes per afavorir la pràctica esportiva dels membres de la comunitat universitària i, si s'escau, proporcionar instruments per a la compatibilitat efectiva d'aquesta pràctica amb la formació acadèmica dels estudiants.

Article 91. Coordinació en matèria d'esport universitari.⁷⁶

1. Correspon a les comunitats autònomes la coordinació en matèria d'esport universitari en l'àmbit del seu territori.

2. Sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats i a proposta de la Conferència General de Política Universitària, ha de dictar les disposicions necessàries per a la coordinació general de les activitats esportives de les universitats i articular fórmules per compatibilitzar els estudis d'esportistes d'alt nivell amb les activitats esportives.

⁷³ Afegit per art. Únic 81 de la LO 4/2007.

⁷⁴ Afegit per art. Únic 82 de la LO 4/2007.

⁷⁵ Afegit per art. Únic 82 de la LO 4/2007.

⁷⁶ Afegit per art. Únic 82 de la LO 4/2007.

Article 92. De la cooperació internacional i la solidaritat.⁷⁷

Les universitats han de fomentar la participació dels membres de la comunitat universitària en activitats i projectes de cooperació internacional i solidaritat. Així mateix, han de propiciar la realització d'activitats i iniciatives que contribueixin a l'impuls de la cultura de la pau, el desenvolupament sostenible i el respecte al medi ambient, com a elements essencials per al progrés solidari.

Article 93. De la cultura universitària.⁷⁸

És responsabilitat de la universitat connectar l'universitari amb el sistema d'idees vives del seu temps. Amb aquesta finalitat, les universitats han d'arbitrar els mitjans necessaris per potenciar el seu compromís amb la reflexió intel·lectual, la creació i la difusió de la cultura. Específicament les universitats han de promoure l'acostament de les cultures humanística i científica i s'han d'esforçar per transmetre el coneixement a la societat mitjançant la divulgació de la ciència.

Disposició addicional primera. De les universitats creades o reconegudes per llei de les Corts Generals.

Les Corts Generals i el Govern exerceixen les competències que aquesta Llei atribueix, respectivament, a l'assemblea legislativa i al consell de govern de les comunitats autònomes, en tot el que faci referència a les universitats creades o reconegudes per llei de les Corts Generals, d'acord amb el que estableix l'article 4, i tenint en compte les característiques especials i l'àmbit de les seves activitats, a la Universitat Nacional d'Educació a Distància i la Universitat Internacional Menéndez Pelayo.

Disposició addicional segona. De la Universitat Nacional d'Educació a Distància.⁷⁹

1. La Universitat Nacional d'Educació a Distància imparteix ensenyament universitari a distància a tot el territori nacional.
2. Tenint en compte les seves característiques especials, el Govern ha d'establir, sense perjudici dels principis que recull aquesta Llei, una regulació específica de la Universitat Nacional d'Educació a Distància, que ha de prendre en consideració, en tot cas, el règim dels seus centres associats i de convenis amb les comunitats autònomes i altres entitats públiques i privades, les obligacions docents específiques del professorat, així com el règim dels tutors.
3. Aquesta regulació, d'acord amb les previsions de l'article 7, ha de preveure la creació d'un centre superior per a l'ensenyament virtual específicament dedicat a aquesta modalitat d'ensenyament en els diferents cicles dels estudis universitaris. Atesa la modalitat especial de l'ensenyament i l'orientació finalista d'aquest Centre, tant l'organització, el règim del personal i els procediments de gestió, així com el finançament, han de ser objecte de previsions particulars respecte del règim general de la Universitat Nacional d'Educació a Distància.
4. El recurs a l'endeutament per part de la Universitat Nacional d'Educació a Distància s'ha d'autoritzar per una norma amb rang de llei. No obstant això, al llarg de l'exercici pressupostari, per

⁷⁷ Afegit per art. Únic 82 de la LO 4/2007.

⁷⁸ Afegit per art. Únic 82 de la LO 4/2007.

⁷⁹ Ap. 4 afegit per art. Únic 83 de la LO 4/2007.

atendre desfasaments temporals de tresoreria, la Universitat Nacional d'Educació a Distància pot recórrer a la contractació de pólisses de crèdit o préstecs, en una quantia que no superi el cinc per cent del seu pressupost, que han de quedar cancel·lats abans del 31 de desembre de cada any.

Disposició addicional tercera. De la Universitat Internacional Menéndez Pelayo.

1. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo, centre universitari d'alta cultura, recerca i especialització en el qual convergeixen activitats de diferents graus i especialitats universitàries, té per missió difondre la cultura i la ciència, fomentar les relacions d'intercanvi i informació científica i cultural d'interès internacional i interregional i el desplegament d'activitats d'alta recerca i especialització.

Amb aquesta finalitat, ha d'organitzar i dur a terme, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei, ensenyaments de tercer cicle que ha d'acreditar amb els corresponents títols oficials de doctor i altres títols i diplomes de postgrau que expedeixi.

2. En consideració a les seves especials característiques i àmbit de les seves activitats, la Universitat Internacional Menéndez Pelayo ha de mantenir el seu caràcter d'organisme autònom adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, amb personalitat jurídica i patrimoni propis, i plena capacitat per realitzar qualsevol gènere d'actes de gestió i disposició per al compliment de les seves finalitats, sense més limitacions que les que estableixen les lleis.

3. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo gaudeix d'autonomia en l'exercici de les seves funcions docents, investigadores i culturals, en el marc del seu règim legal específic.

4. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo es regeix per la normativa pròpia dels organismes autònoms a què es refereix l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, per les disposicions d'aquesta Llei que li siguin aplicables i pel corresponent Estatut.

Disposició addicional quarta. De les universitats de l'Església catòlica.

1. L'aplicació d'aquesta Llei a les universitats i altres centres de l'Església catòlica s'ha d'ajustar al que disposen els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu.

2. Les universitats establertes o que estableixi a Espanya l'Església catòlica després de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979, sobre ensenyament i afers culturals, queden sotmeses al que preveu aquesta Llei per a les universitats privades, a excepció de la necessitat d'una llei de reconeixement. En els mateixos termes, els centres universitaris de ciències no eclesiàstiques no integrats com a centres propis en una universitat de l'Església catòlica, i que aquesta estableixi a Espanya, s'han de subjectar, per impartir ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, al que preveu aquesta Llei per als centres adscrits a una universitat pública.

Disposició addicional cinquena. Dels col·legis majors i les residències universitàries.⁸⁰

1. Els col·legis majors són centres universitaris que, integrats a la universitat, proporcionen residència als estudiants i promouen la formació cultural i científica dels residents, projectant la seva activitat al servei de la comunitat universitària.

2. El funcionament dels col·legis majors o residències es regula pels estatuts de cada universitat i els propis de cada col·legi major o residència i gaudeixen dels beneficis o les exempcions fiscals de la universitat a què estiguin adscrits.

⁸⁰ Ap. 2 modificat per art. Únic 84 de la LO 4/2007.

3. Les universitats poden crear o adscriure residències universitàries d'acord amb el que prevegin els seus estatuts.

Disposició addicional sisena. D'altres centres docents d'educació superior.

Els centres docents d'educació superior que, per la naturalesa dels ensenyaments que imparteixen o els títols o els diplomes que estan autoritzats a expedir, no s'integrin o no sigui procedent la seva integració o adscripció a una universitat, de conformitat amb els termes d'aquesta Llei, s'han de regir per les disposicions específiques que els siguin aplicables.

Disposició addicional setena. Del règim de concerts entre universitats i institucions sanitàries.

Correspon al Govern, a proposta dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, establir les bases generals del règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries i els establiments sanitaris, en què s'hagi d'impartir ensenyament universitari, als efectes de garantir la docència pràctica de medicina, farmàcia i infermeria i altres ensenyaments que ho exigeixin.

En les bases generals esmentades s'ha de preveure la participació dels consells de govern de les comunitats autònomes en els concerts singulars que, d'acord amb aquelles, se subscriguin entre universitats i institucions sanitàries.

Disposició addicional vuitena. Del model de finançament de les universitats públiques.⁸¹

En el termini màxim d'un any, la Conferència General de Política Universitària, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha d'elaborar un model referencial de costos que faciliti als poders públics l'establiment d'un finançament adequat de les universitats públiques que, atenent el que preveu l'article 79.1, afavoreixi la plena participació a l'espai europeu d'educació superior.

Disposició addicional novena. Dels canvis sobrevinguts a les universitats privades i centres d'educació superior adscrits a universitats públiques.

1. El reconeixement de les universitats privades caduca en el cas que, transcorregut el termini fixat per la llei de reconeixement, no s'hagi sol·licitat l'autorització per a l'inici de les activitats acadèmiques o aquesta sigui denegada per manca de compliment dels requisits que preveu l'ordenament jurídic.

2. A sol·licitud d'una universitat privada, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i d'acord amb el procediment que aquesta estableixi, pot deixar sense efecte el reconeixement dels centres o ensenyaments existents en aquesta universitat. La universitat ha de garantir que els estudiants que cursin els corresponents ensenyaments puguin finalitzar-los d'acord amb les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable en el cas de supressió de centres adscrits a universitats públiques.

3. Si posteriorment a l'inici de les seves activitats la comunitat autònoma aprecia que una universitat privada o un centre universitari adscrit a una universitat pública incompleix els requisits exigits per l'ordenament jurídic o els compromisos adquirits en sol·licitar-se el seu reconeixement, o se separa de les funcions institucionals de la universitat que preveu l'article 1, ha de requerir a la universitat la regularització en termini de la situació. Si aquest transcorre sense que aquesta regularització s'hagi produït, amb l'audiència prèvia de la universitat privada o del centre universitari adscrit, la comunitat autònoma pot revocar el reconeixement dels centres o els ensenyaments

⁸¹ Modificat per art. Únic 85 de la LO 4/2007.

afectats o ho ha de comunicar a l'assemblea legislativa, a efectes de la possible revocació del reconeixement de la universitat privada.

Disposició addicional desena. De la mobilitat temporal del personal de les universitats.

1. Els poders públics han de promoure mecanismes de mobilitat entre les universitats i altres centres de recerca, amb els seus programes de finançament corresponents. Així mateix, han de promoure mesures de foment i co.aboració entre les universitats, els centres d'ensenyaments no universitaris, les administracions públiques, les empreses i altres entitats, públiques o privades, per afavorir la mobilitat temporal entre el seu personal i el que presta els seus serveis en aquestes entitats.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, cal tenir en compte la singularitat de les universitats dels territoris insulars i la distància al territori peninsular. El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han d'establir, coordinadament, una línia de foment per a la mobilitat dels ajudants.

Disposició addicional onzena. Dels nacionals d'estats no membres de la Unió Europea.

1. Els contractes de professorat que preveu aquesta Llei no estan subjectes a condicions o requisits basats en la nacionalitat.

2. Per als nacionals d'estats no membres de la Unió Europea la participació a les proves d'habilitació que preveu aquesta Llei no està subjecta a condicions o requisits basats en la nacionalitat.

Els habilitats de nacionalitat estrangera no comunitària poden prendre part en els concursos d'accés i accedir, si s'escau, a la funció pública docent universitària, quan a l'Estat de la seva nacionalitat es reconegui als espanyols aptitud legal per ocupar en la docència universitària posicions anàlogues a les dels funcionaris dels cossos docents universitaris a la universitat espanyola.

Disposició addicional dotzena. Dels professors associats d'acord amb l'article 105 de la Llei general de sanitat.

Els professors associats la plaça i el nomenament dels quals portin causa de l'apartat 2 de l'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es regeixen per les normes pròpies dels professors associats de la universitat, amb les peculiaritats que s'estableixin reglamentàriament quant a la durada dels seus contractes.

El nombre de places de professors associats que es determini en els concerts entre les universitats i les institucions sanitàries no ha de ser pres en consideració als efectes del percentatge que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 48.

Disposició addicional tretzena. De la contractació de personal investigador, científic o tècnic d'acord amb la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

Les possibilitats de contractació de personal que preveu aquesta Llei per a les universitats públiques s'entenen sense perjudici del que estableix l'article 17 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, en la redacció que en fa la disposició addicional setena de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.

Disposició addicional catorzena. Del defensor universitari.

Per vetllar pel respecte als drets i les llibertats dels professors, estudiants i personal d'administració i serveis, davant de les actuacions dels diferents òrgans i serveis universitaris, les universitats han d'establir en la seva estructura organitzativa la figura del defensor universitari. Les seves actuacions, sempre dirigides cap a la millora de la qualitat universitària en tots els seus àmbits, no estan sotmeses a mandat imperatiu de cap instància universitària i es regeixen pels principis d'independència i autonomia.

Correspon als estatuts establir el procediment per a la seva elecció o designació, durada del seu mandat i dedicació, així com el seu règim de funcionament.

Disposició addicional quinzena. De l'accés als diferents cicles dels estudis universitaris.⁸²

En les directrius i les condicions previstes a l'article 35.1, el Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha d'establir les condicions per al pas d'un cicle a un altre d'aquells en què s'estructuren els estudis universitaris d'acord amb el que estableix l'article 37, així com per a l'accés als diferents cicles des d'ensenyaments o titulacions universitàries o no universitàries que hagin estat declarades equivalents a les universitàries a tots els efectes.

Disposició addicional setzena. Dels títols d'especialista per a professionals sanitaris.

Els títols d'especialista per a professionals sanitaris els expedeix el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, tenen caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional, i es regulen per la seva normativa específica.

Correspon al Govern, a proposta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, i d'acord amb el que preveuen les disposicions de la Unió Europea que siguin aplicables, la creació, el canvi de denominació o la supressió d'especialitats i la determinació de les condicions per a la seva obtenció, expedició i homologació.

La disposició addicional dinovena d'aquesta Llei és aplicable a la denominació dels títols d'especialista esmentats.

La disposició addicional dissetena queda sense contingut.⁸³

Disposició addicional divuitena. De les exempcions tributàries.

Les exempcions tributàries a què es refereix aquesta Llei, quan afectin les universitats situades en comunitats autònomes que gaudeixin d'un règim tributari foral, s'han d'adequar al que estableix la llei orgànica aplicable a aquesta comunitat.

Disposició addicional dinovena. De les denominacions.⁸⁴

1. Només es pot utilitzar la denominació d'universitat, o les pròpies dels centres, ensenyaments, títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i òrgans unipersonals de govern a què es refereix aquesta Llei, quan hagin estat autoritzades o reconegudes d'acord amb el que aquesta disposa. No es poden utilitzar altres denominacions que, pel seu significat, puguin induir a confusió amb aquelles.

2. Es declara la utilitat pública dels noms de domini d'Internet de segon nivell sota el domini ".es" corresponents a les denominacions a què es refereix l'apartat 1.

⁸² Modificada per art. Únic 86 de la LO 4/2007.

⁸³ Queda sense contingut per art. Únic 87 de la LO 4/2007.

⁸⁴ Modificada per art. Únic 88 de la LO 4/2007.

Disposició addicional vintena. Registre d'universitats, centres i títols.⁸⁵

Al ministeri d'Educació i Ciència hi ha el Registre d'universitats, centres i títols. Aquest Registre té caràcter públic i s'hi inscriuen, a més de les universitats i els centres, els títols oficials amb validesa en tot el territori nacional. També s'hi poden inscriure altres títols a efectes informatius que expedeixin les universitats. El Govern ha de regular-ne el règim, l'organització i el funcionament.

Disposició addicional vint-i-unena. De l'excepció de classificació com a contractistes a les universitats.

En els casos de l'article 83 no és exigible la classificació com a contractistes a les universitats per ser adjudicatàries de contractes amb les administracions públiques.

Disposició addicional vint-i-dosena. Del règim de Seguretat Social de professors associats, visitants i emèrits.

1. En l'aplicació del règim de Seguretat Social als professors associats i als professors visitants, es procedeix de la manera següent:

- a) Els que siguin funcionaris públics subjectes al règim de classes passives de l'Estat continuen amb el seu règim respectiu, sense que escaigui la seva alta en el règim general de la Seguretat Social, per la seva condició de professor associat o visitant.
- b) Els que estiguin subjectes al règim general de la Seguretat Social o a algun règim especial diferent del que assenyala l'apartat a) són alta en el règim general de la Seguretat Social.
- c) Els que no estiguin subjectes a cap règim de previsió obligatòria són alta en el règim general de la Seguretat Social.

2. Els professors emèrits no es donen d'alta en el règim general de la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-tresena. De l'alta inspecció de l'Estat.

Correspon a l'Estat l'alta inspecció i altres facultats que, de conformitat amb l'article 149.1.30a de la Constitució, li competeixen per garantir el compliment de les seves atribucions en matèria d'ensenyament universitari, sense perjudici de les competències pròpies de les comunitats autònomes.

Disposició addicional vint-i-quatrena. De la inclusió de les persones amb discapacitat a les universitats.⁸⁶

1. Les universitats han de garantir la igualtat d'oportunitats dels estudiants i altres membres de la comunitat universitària amb discapacitat, proscriure qualsevol forma de discriminació i establir mesures d'acció positiva tendents a assegurar la seva participació plena i efectiva en l'àmbit universitari.

2. Els estudiants i els altres membres amb discapacitat de la comunitat universitària no poden ser discriminats per raó de la seva discapacitat ni directament ni indirectament en l'accés, l'ingrés, la permanència i l'exercici dels títols acadèmics i d'una altra classe que tinguin reconeguts.

3. Les universitats han de promoure accions per afavorir que tots els membres de la comunitat universitària que tinguin necessitats especials o particulars associades a la discapacitat disposin dels mitjans, els suports i els recursos que assegurin la igualtat real i efectiva d'oportunitats en relació amb els altres components de la comunitat universitària.

⁸⁵ Modificada per art. Únic 89 de la LO 4/2007.

⁸⁶ Modificada per art. Únic 90 de la LO 4/2007.

4. Els edificis, instal·lacions i dependències de les universitats, inclosos també els espais virtuals, així com els serveis, procediments i el subministrament d'informació, han de ser accessibles a totes les persones, de manera que no s'impedeixi a cap membre de la comunitat universitària, per raó de discapacitat, l'exercici del seu dret a ingressar, desplaçar-se, romandre, comunicar-se, obtenir informació o altres d'anàloga significació en condicions reals i efectives d'igualtat.

Els entorns universitaris han de ser accessibles d'acord amb les condicions i en els terminis establerts a la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i en les seves disposicions de desplegament.

5. Tots els plans d'estudis proposats per les universitats han de tenir en compte que la formació en qualsevol activitat professional s'ha de fer des del respecte i la promoció dels drets humans i els principis d'accessibilitat universal i disseny per a tothom.

6. D'acord amb el que estableixen l'article 30 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, i les seves normes de desplegament, els estudiants amb discapacitat, considerant-se com a tals els compresos a l'article 1.2 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, tenen dret a l'exempció total de taxes i preus públics en els estudis conduents a l'obtenció d'un títol universitari.

Disposició addicional vint-i-cinquena. De l'accés a la universitat dels més grans de vint-i-cinc anys i dels titulats de formació professional.⁸⁷

1. El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de regular les condicions bàsiques per a l'accés a la universitat dels més grans de vint-i-cinc anys que no compleixin els requisits que preveu l'apartat 2 de l'article 42.

2. Per a l'accés directe a la universitat dels titulats de formació professional cal atènyer-se al que preveu la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

La disposició addicional vint-i-sisena queda sense contingut.⁸⁸

Disposició addicional vint-i-setena. De la incorporació de professors d'altres nivells educatius a la universitat.

El Govern i les comunitats autònomes han de fomentar convenis amb les universitats a fi de facilitar la incorporació als departaments universitaris dels professors dels cossos docents als quals es refereix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

Disposició addicional vint-i-vuitena. Disponibilitats econòmiques.⁸⁹

El desenvolupament temporal de la implantació de les mesures previstes en els articles 55.3 i 69.2 s'ha de fer en funció de les disponibilitats econòmiques de les institucions responsables de l'ensenyament universitari.

⁸⁷ Modificada per art. Únic 91 de la LO 4/2007.

⁸⁸ Queda sense contingut per art. Únic 92 de la LO 4/2007.

⁸⁹ Afegida per art. Únic 93 de la LO 4/2007.

Disposició addicional vint-i-novena. Funcions de tutoria.⁹⁰

Sense perjudici del que estableix l'article 72.3 els professors d'universitats públiques poden dur a terme funcions de tutoria en universitats no presencials públiques o finançades majoritàriament per administracions públiques, en la forma que es determini per reglament.

Disposició transitòria primera. De la constitució del Consell de Coordinació Universitària.

El Govern, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, ha d'adoptar en un termini no superior a tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les mesures necessàries per a la constitució del Consell de Coordinació Universitària.

Les competències atribuïdes per aquesta Llei al Consell de Coordinació Universitària, les exerceix l'actual Consell d'Universitats mentre aquell no es constitueixi. Una vegada constituït, el Consell de Coordinació Universitària, en el termini màxim de sis mesos, ha d'elaborar el seu Reglament. Fins que aquest Reglament no s'aprovi s'ha de regir per l'actual del Consell d'Universitats en el que no s'oposi al que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Del claustre universitari, del rector i de l'aprovació dels estatuts de les universitats públiques.

1. En el termini màxim de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, cada universitat ha de procedir a la constitució del claustre universitari d'acord amb el que disposa aquesta Llei per a l'elaboració dels seus estatuts.

La junta de govern ha de regular la composició d'aquest claustre i la normativa per a la seva elecció. En el claustre esmentat, que té un màxim de tres-cents membres, hi són representats els diferents sectors de la comunitat universitària, i com a mínim el cinquanta-u per cent dels seus membres són funcionaris doctors dels cossos docents universitaris.

Elegit el claustre universitari, al qual es refereix el paràgraf primer, s'ha de constituir un consell de govern provisional d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

El claustre universitari elegit ha d'elaborar els estatuts, d'acord amb el procediment i amb el règim de majories que estableixi, en el termini màxim de nou mesos a partir de la constitució. Transcorregut aquest termini sense que la universitat hagi presentat els estatuts per al seu control de legalitat, el consell de govern de la comunitat autònoma ha d'acordar uns estatuts en el termini màxim de tres mesos.

Els claustres de les universitats que s'hagin de renovar en el període comprès entre l'entrada en vigor d'aquesta Llei i la constitució del claustre universitari poden romandre fins a la constitució esmentada.

2. Els rectors que s'hagin de renovar, per acabament del mandat o per vacant, en el període comprès entre l'entrada en vigor d'aquesta Llei i l'aprovació dels estatuts, ho han de ser de conformitat amb les previsions de l'article 20, si bé el procediment, la regulació del qual l'article esmentat l'atribueix als estatuts, l'ha d'establir la junta de govern o, si s'escau, el consell de govern. En tot cas, el vot conjunt dels professors funcionaris doctors dels cossos docents universitaris té el valor de, com a mínim, el cinquanta-u per cent del total del vot a candidatures vàlidament emès per la comunitat universitària.

3. Els estatuts han d'establir les disposicions que regulen la continuïtat, si s'escau, del claustre elegit de conformitat amb el que estableix l'apartat 1, fins a la seva elecció d'acord amb el que disposen els estatuts mateixos. Així mateix, els estatuts esmentats han de disposar la continuïtat, si

⁹⁰ Afegida per art. Únic 94 de la LO 4/2007.

s'escau, dels rectors respectius fins a l'acabament del seu mandat d'acord amb els estatuts actuals, o l'elecció d'un nou rector.

4. Fins a la publicació dels estatuts a què es refereix l'apartat 1, la junta de govern o, si s'escau, el consell de govern de la universitat ha d'adoptar les normes oportunes per a l'aplicació del que estableix aquesta Llei en tot allò en què els actuals estatuts s'hi oposin.

Disposició transitòria tercera. De l'adaptació de les universitats privades a aquesta Llei.

Les universitats privades actualment existents s'han d'adaptar a les previsions d'aquesta Llei en el termini de quinze mesos des de la seva entrada en vigor. Això no obstant, el percentatge al qual es refereix l'apartat 2 de l'article 72 s'ha d'assolir en el termini màxim de cinc anys, a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. Professors amb contracte administratiu LRU.⁹¹

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin contractats en universitats públiques com a professors amb contracte administratiu LRU poden romandre en la mateixa situació fins a l'extinció del contracte i de la seva eventual renovació, d'acord amb la legislació que els era aplicable. No obstant això, aquests contractes poden ser prorrogats i la seva permanència en aquesta situació no es pot prorrogar més de cinc anys després de l'entrada en vigor de la Llei.

Fins a aquell moment, les universitats, amb la sol·licitud prèvia dels interessats, poden adaptar els seus contractes administratius vigents en contractes laborals, sempre que es compleixin els requisits de cadascuna de les figures que preveu aquesta Llei i no suposi minoració de la seva dedicació.

Disposició transitòria cinquena. (Queda sense contingut).⁹²

Disposició transitòria sisena. Dels mestres de taller o laboratori i capatassos d'escoles tècniques.

Els funcionaris del cos de mestres de taller o laboratori i capatassos d'escoles tècniques declarat a extingir per la disposició transitòria cinquena de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, no integrats dins del cos de professors titulars d'escoles universitàries per la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, han de romandre en el cos d'origen, sense perjudici del seu dret a integrar-se a l'esmentat cos de professors titulars d'escoles universitàries, a les seves pròpies places i fent les mateixes funcions que exerceixen, sempre que en el termini de cinc anys des de l'1 de gener de 2000, data de l'entrada en vigor de la Llei 55/1999 esmentada, compleixin les condicions de titulació exigides per accedir-hi.

Disposició transitòria setena. Dels professors numeraris d'escoles oficials de nàutica.

Els funcionaris del cos de professors numeraris d'escoles oficials de nàutica, declarat a extingir per l'apartat 9 de la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en la redacció que en fa la Llei 23/1988, de 28 de juliol, no integrats dins del cos de professors titulars d'universitat en virtut del que estableix la Llei esmentada, queden integrats en les seves pròpies places, al cos esmentat, sempre que tinguin el títol de doctor, o quan l'obtinguin en el termini de cinc anys, comptats a partir de la publicació d'aquesta Llei.

⁹¹ Modificada per art. Únic 95 de la LO 4/2007.

⁹² Queda sense contingut per art. Únic 95 de la LO 4/2007.

Disposició transitòria vuitena. De l'aplicació de les normes establertes per a l'habilitació i per als concursos d'accés per proveir places dels cossos de funcionaris docents.

1. Les normes establertes a la secció segona del capítol I del títol IX per a l'habilitació i per a l'accés a places de cossos de funcionaris docents universitaris s'han de complir en totes les convocatòries que es publiquen a partir de la data de publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fins que es produeixi l'aprovació dels estatuts, a què es refereix l'apartat 1 de la disposició transitòria segona, les actuals juntes de govern de les universitats han d'adoptar les mesures necessàries per fer possible l'aplicació del que estableix el paràgraf anterior.

2. Els concursos les convocatòries dels quals s'hagin publicat abans de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat» s'han de fer d'acord amb les normes que conté la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queda derogada la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, i en el que es mantinguin vigents, la Llei 8/1983, de 29 de juny, sobre mesures urgents en matèria d'òrgans de govern de les universitats; el Decret 2551/1972, de 21 de juliol, sobre co.egis universitaris, i el Decret 2293/1973, de 17 d'agost, pel qual es regulen les escoles universitàries, Així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Així mateix, queda derogada la disposició addicional vintena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 23 de juliol.

2. Sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona, mentre s'aproven els nous estatuts conformats a aquesta Llei, la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, continua en vigor quan es refereix a òrgans de govern i representació de les universitats.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.1, 15a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

L'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, queda redactat com segueix:
«Article 105.

1. En el marc de la planificació assistencial i docent de les administracions públiques, el règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries pot establir la vinculació de determinades places assistencials de la institució sanitària amb places docents dels cossos de professors d'universitat. Les places vinculades així s'han de proveir per concurs entre els qui hagin estat seleccionats en els concursos d'accés als corresponents cossos de funcionaris docents universitaris, d'acord amb les normes que els són pròpies. Els qui participin a les proves d'habilitació, prèvies als esmentats concursos, a més de complir els requisits exigits en les normes indicades, han d'acreditar la possessió del títol de metge especialista o de farmacèutic especialista que escaigui i complir les exigències que, quant a la seva qualificació assistencial, es determinin reglamentàriament. En la primera d'aquestes proves, les comissions han de valorar els mèrits i l'històric acadèmic i investigador i els propis de la tasca assistencial dels candidats, en la forma que reglamentàriament s'estableixi.

En les comissions que resolguin els concursos d'accés esmentats, dos dels seus membres són elegits per sorteig públic per la institució sanitària corresponent.

2. Els concerts poden establir, així mateix, un nombre de places de professors associats que s'ha de cobrir per personal assistencial que estigui prestant serveis a la institució sanitària concertada. Aquest nombre no s'ha de tenir en compte a efectes del percentatge de contractats que regeix per a les universitats públiques. Aquests professors associats s'han de regir per les normes pròpies dels professors associats de la universitat, amb les peculiaritats que reglamentàriament s'estableixin quant al règim temporal dels seus contractes. Els estatuts de la universitat han de recollir fórmules específiques per regular la participació d'aquests professors als òrgans de govern de la universitat.

3. Els concerts han d'establir, així mateix, el nombre de places d'ajudant i professor ajudant doctor, en les relacions de llocs de treball de les universitats públiques, que s'han de cobrir mitjançant concursos públics entre professionals sanitaris que hagin obtingut el títol d'especialista en els tres anys anteriors a la convocatòria del concurs.»

Disposició final tercera. Habilitació per al desplegament reglamentari.

Correspon al Govern i a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. Caràcter de Llei orgànica d'aquesta Llei.

Aquesta Llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels preceptes següents: apartat 1 de l'article 3, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 4, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 6, tots aquests del títol I; els articles 7, 8, 9 i 10 del capítol I del títol II; el capítol I del títol III; els títols IV i V; l'article 36 del títol VI, l'article 41 del títol VII, l'apartat 4 de l'article 46 del títol VIII; el capítol I del títol IX; el títol X; el títol XI; el títol XII (llevat de l'apartat 2 de l'article 85); l'article 89 del títol XIII, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta (llevat de l'apartat 2), cinquena, sisena, setena, vuitena, desena, onzena, dotzena, tretzena, catorzena, setzena, dissetena, divuitena, dinovena, vintena, vint-i-unena, vint-i-dosena, vint-i-sisena i vint-i-setena; les disposicions transitòries primera, segona, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena; i les disposicions finals primera, segona, tercera i cinquena.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat dels apartats 2 i 3 de l'article 42, que entren en vigor en el moment en què la Llei 30/1974, de 24 de juliol, sobre proves d'aptitud per a l'accés a les facultats, les escoles tècniques superiors, els col·legis universitaris i les escoles universitàries, amb valor reglamentari en virtut de l'apartat 4 de la disposició final quarta de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, sigui expressament derogada. Mentrestant, es manté vigent l'actual sistema d'accés als estudis universitaris.

PREÀMBUL I DISPOSICIONS ADDICIONALS, TRANSITÒRIES I FINALS DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2007, DE 12 D'ABRIL, PER LA QUAL ES MODIFICA LA LLEI ORGÀNICA 6/2001, DE 21 DE DESEMBRE, D'UNIVERSITATS

PREÀMBUL

Des de la promulgació de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, han passat cinc anys. En aquest període s'han detectat algunes deficiències en el seu funcionament que n'aconsellen la revisió. A més, altres elements de l'entorn han canviat i indueixen també a fer-hi modificacions. Entre aquests fets hi ha els acords en política d'educació superior a Europa i l'impuls que la Unió Europea pretén donar a la recerca en tots els països membres. Aquestes circumstàncies aconsellen la correcció de les deficiències detectades i la incorporació d'alguns elements que millorin la qualitat de les universitats espanyoles.

La Llei aposta decididament per l'harmonització dels sistemes educatius superiors en el marc de l'espai europeu d'educació superior i assumeix la necessitat d'una profunda reforma en l'estructura i l'organització dels ensenyaments, basada en tres cicles: grau, màster i doctorat. Es dona així resposta a la voluntat de la comunitat universitària d'assentar els principis d'un espai comú, basat en la mobilitat, el reconeixement de titulacions i la formació al llarg de la vida. El nou model d'ensenyaments aporta una manera diferent d'entendre la universitat i les seves relacions amb la societat. Es tracta d'oferir una formació de qualitat que atengui els reptes i els desafiaments del coneixement i doni resposta a les necessitats de la societat.

Així, les reformes estan guiades per la voluntat de potenciar l'autonomia de les universitats, alhora que s'augmenta l'exigència de rendir comptes sobre el compliment de les seves funcions. Aquest principi és impulsat per la Unió Europea donant suport a la modernització de les universitats europees amb la finalitat de convertir-les en agents actius per a la transformació d'Europa en una economia plenament integrada a la societat del coneixement. L'autonomia és la principal característica que les universitats tenen per respondre amb flexibilitat i rapidesa a les necessitats canviants.

Entre les mesures que potencien l'autonomia de les nostres universitats, principi reconegut a l'article 27 de la Constitució espanyola, aquesta Llei flexibilitza el sistema d'elecció del rector o de la rectora i permet que les mateixes universitats elegeixin l'opció que considerin més adequada. Així mateix, s'assegura que les decisions de naturalesa acadèmica de les universitats públiques i privades les adoptin òrgans en què el personal docent i investigador tinguin una representació majoritària. D'altra banda, la Llei adopta mesures tendents a assegurar l'equilibri institucional en el si de les universitats i a professionalitzar-ne la gestió.

Un altre dels eixos de la reforma és potenciar el paper i la responsabilitat de tots els agents del sistema universitari, articulant millor la relació entre aquests. Les comunitats autònomes són responsables de la política universitària d'acord amb el que preveuen la Constitució i els estatuts d'autonomia, mentre que a l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.30a, li correspon establir les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27.10, que reconeix l'autonomia de les universitats. L'articulació d'aquest complex organitzatiu d'Estat-comunitats autònomes i universitats requereix assolir una harmonia de tots els agents implicats i una relació clara i fluida entre tots aquests. És especialment important articular les relacions intergovernamentals, d'una banda, i de l'altra, la coordinació i cooperació en l'àmbit acadèmic. Per això, es crea la Conferència General de Política Universitària i es constitueix el Consell d'Universitats amb funcions d'assessorament, cooperació i coordinació en l'àmbit acadèmic. A més, es configura una regulació més adequada del procés de verificació de plans d'estudis i més respectuosa amb el sistema complex que en matèria universitària conformen l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les universitats.

La selecció del professorat funcionari es modifica incorporant un model d'acreditació que permeti que les universitats seleccionin el seu professorat entre els prèviament acreditats. Aquest sistema

incorpora per al conjunt de la comunitat acadèmica més rigor en l'acreditació i més flexibilitat per a les universitats en la selecció del personal.

En relació amb la contractació del professorat, aquesta Llei estableix, seguint les pautes de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, una sèrie de modalitats contractuals específiques de l'àmbit universitari que, per les característiques pròpies del treball i per les condicions de la relació laboral, no es poden subsumir en les figures que preveu la legislació laboral general. Aquesta Llei defineix amb més precisió l'especificitat d'aquestes modalitats contractuals, o bé per la necessitat de completar la formació en el cas dels ajudants i dels professors ajudants doctors, o bé per l'oportunitat d'aportar a la universitat el coneixement i l'experiència de professionals del sector productiu –professors associats– o de docents i investigadors de prestigi d'altres universitats –professors visitants–. Per les especials característiques de la tasca docent i investigadora que fa la universitat, és necessari establir per a aquestes modalitats mecanismes de temporalitat que afavoreixin el desenvolupament del procés acadèmic i que, d'altra banda, parteixin de la lògica conservació de la font de coneixement i experiència que aporten aquests professionals a la universitat i que és la característica principal que dota de sentit figures com la del professor associat o la de professor visitant.

L'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació (ANECA) té un paper molt important en el binomi autonomia-rendició de comptes. Per reforçar el seu paper dins el sistema universitari, s'autoritza la seva creació com a agència d'acord amb la Llei d'agències estatals per a la millora dels serveis públics. Amb això, es facilita la coordinació en els processos de garantia de qualitat i la definició de criteris d'avaluació.

La implicació de les universitats en la resposta a les demandes de la societat i el sistema productiu és un altre dels eixos sobre els quals ha girat la present reforma. Les universitats han de perseguir una millor formació de les seves graduades i graduats perquè aquests siguin capaços d'adaptar-se tant a les demandes socials, com a les demandes del sistema científic i tecnològic. També han de donar una resposta adequada a les necessitats de formació al llarg de tota la vida i obrir-se als qui, a qualsevol edat, vulguin accedir a la seva oferta cultural o educativa. Les universitats, a més d'un motor per a l'avanç del coneixement, han de ser un motor per al desenvolupament social i econòmic del país. Al costat de la recerca bàsica, la universitat ha d'impulsar la transferència al sector productiu dels resultats de la seva recerca en coordinació i complementarietat amb els altres agents del sistema de ciència i tecnologia. Una de les mesures per contribuir a aquest objectiu és l'impuls decidit de la vinculació entre la recerca universitària i l'entorn productiu del sistema de ciència i tecnologia a través de la creació d'instituts mixtos de recerca, que permetran una relació directa entre els agents d'aquest sistema. Així mateix, es preveu potenciar els mecanismes d'intercanvi de personal investigador entre el sistema universitari i el productiu.

A més, aquesta Llei preveu l'elaboració d'un estatut de l'estudiant universitari i la creació del Consell d'Estudiants Universitaris, amb la finalitat d'articular la necessària participació de l'alumnat en el sistema universitari.

També s'introdueix una modificació del títol XIII de la Llei orgànica 6/2001, per adequar-lo a la nova situació de l'espai europeu de l'ensenyament superior.

Un altre aspecte innovador és la inclusió d'un títol dedicat a l'esport i l'extensió universitària, atès que es considera que tant l'esport com altres activitats que es preveuen són un aspecte capital en la formació de l'alumnat universitari.

Aquesta Llei no oblida el paper de la universitat com a transmissor essencial de valors. El repte de la societat actual per assolir una societat tolerant i igualitària, en què es respectin els drets i les llibertats fonamentals i d'igualtat entre homes i dones, s'ha d'assolir, sens dubte, a la universitat. Aquesta Llei impulsa la resposta de les universitats a aquest repte a través no només de la incorporació d'aquests valors com a objectius propis de la universitat i de la qualitat de la seva activitat, sinó mitjançant l'establiment de sistemes que permetin assolir la paritat en els òrgans de

representació i més participació de la dona en els grups de recerca. Els poders públics han de remoure els obstacles que impedeixen a les dones tenir una presència en els òrgans de govern de les universitats i en el nivell més elevat de la funció pública docent i investigadora d'acord amb el percentatge que representen entre els llicenciats universitaris. A més, aquesta reforma introdueix la creació de programes específics sobre la igualtat de gènere, d'ajuda a les víctimes del terrorisme i l'impuls de polítiques actives per garantir la igualtat d'oportunitats a les persones amb discapacitat.

La Llei també té en compte la necessitat de potenciar la projecció internacional del sistema universitari espanyol i la mobilitat interuniversitària, amb la promoció de l'oferta educativa i investigadora de les universitats espanyoles. Amb aquesta finalitat es preveu la constitució d'una fundació del sector públic estatal.

La societat reclama a la universitat del futur una participació activa en els seus processos vitals. Per aquesta raó, l'acció de la universitat no s'ha de limitar a la transmissió del saber; ha de generar opinió, demostrar el seu compromís amb el progrés social i ser un exemple per a l'entorn.

La igualtat entre homes i dones, els valors superiors de la nostra convivència, el suport permanent a les persones amb necessitats especials, el foment del valor del diàleg, de la pau i de la cooperació entre els pobles, són valors que la universitat ha de cuidar de manera especial.

En definitiva, la reforma pretén ser un pas endavant en l'organització del sistema universitari cap a una estructura més oberta i flexible, que situï les universitats espanyoles en posició més oberta per a la cooperació interna i la competència internacional, a través de la creació, transmissió, desenvolupament i crítica del coneixement científic i tecnològic i de la transferència dels seus beneficis a la societat, amb la finalitat que aconseguixin ser atractives en un món globalitzat. Una adequada generació i gestió del coneixement per part de les universitats ha de permetre contribuir a la consecució de més benestar per als espanyols.

DISPOSICIONS ADDICIONALS, TRANSITÒRIES I FINALS

Disposició addicional primera. Del cos de catedràtics d'escoles universitàries i de la integració dels seus membres al cos de professors titulars d'universitat.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb la sol·licitud prèvia adreçada al rector de la universitat, els funcionaris i funcionàries doctors del cos de catedràtics d'escola universitària es poden integrar al cos de professors titulars d'universitat en les mateixes places que ocupin, amb el manteniment de tots els seus drets, i es computa la data d'ingrés al cos de professors titulars d'universitat la que tinguin en el cos d'origen. Els qui no sol·licitin la integració romandran en la seva situació actual i conservaran la plena capacitat docent i investigadora. Així mateix, poden presentar la sol·licitud per obtenir l'acreditació per a catedràtic d'universitat que preveu l'article 60.1 d'aquesta Llei orgànica d'universitats.

Disposició addicional segona. Del cos de professors titulars d'escoles universitàries i de la integració dels seus membres al cos de professors titulars d'universitat.

1. Als efectes de l'accés d'aquests professors al cos de professors i professores titulars d'universitat, els professors titulars d'escola universitària que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin el títol de doctor o l'obtinguin posteriorment, i s'acreditin específicament en el marc del que preveu l'article 57, accediran directament al cos de professors titulars d'universitat, en les seves pròpies places. Per a l'acreditació de professors titulars d'escola universitària s'ha de valorar la recerca, la gestió i, particularment, la docència.

2. Les universitats han d'establir programes tendents a afavorir que els professors titulars d'escola universitària puguin compaginar les tasques docents amb l'obtenció del títol de doctor.

3. Els qui no accedeixin a la condició de professor titular d'universitat romanen en la seva situació actual, mantenint tots els seus drets i conservant la plena capacitat docent i, si s'escau, investigadora.

4. Mentre hi hagi professorat titular d'escoles universitàries o habilitat per a aquesta categoria que no estigui acreditat per a una categoria superior, les universitats poden convocar concursos entre aquests per ocupar places de titulars d'escoles universitàries.

Disposició addicional tercera. Dels actuals professors col·laboradors.

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin contractats com a professores i professors col·laboradors d'acord amb la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, poden continuar en l'exercici de les seves funcions docents i investigadores.

Així mateix, els qui estiguin contractats com a col·laboradors amb caràcter indefinit, tinguin el títol de doctor o l'obtinguin després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i rebin l'avaluació positiva a què es refereix l'apartat a) de l'article 52, accediran directament a la categoria de professora o professor contractat doctor, en les seves pròpies places.

Disposició addicional quarta. Programes específics d'ajuda.

Les administracions públiques competents, en coordinació amb les respectives universitats, han d'establir programes específics perquè les víctimes del terrorisme i de la violència de gènere, així com les persones amb discapacitat, puguin rebre l'ajuda personalitzada, els suports i les adaptacions en el règim docent.

Disposició addicional cinquena. Referències.

Totes les referències que la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, fa al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport s'entenen substituïdes per la referència al «ministeri competent en matèria d'universitats». Així mateix, les referències efectuades al Consell de Coordinació Universitària als articles 2.5, 4, 43.1, 44, 68.1, 81.3.b) i 85.1 i a les disposicions addicionals setena i vuitena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, s'entenen efectuades a la Conferència General de Política Universitària, i les efectuades als articles 46.3, 71.2, 86.1 i a la disposició addicional vint-i-cinquena de la mateixa Llei s'entenen efectuades al Consell d'Universitats.

Disposició addicional sisena. Estatut del personal docent o investigador.

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar mitjançant reial decret l'estatut del personal docent o investigador universitari, que ha d'incloure la regulació d'una estructura de carrera funcional que estigui basada en l'obtenció de mèrits docents o investigadors, així com les condicions en què els professors o investigadors funcionaris universitaris poden participar en la gestió i l'explotació dels resultats de la seva recerca.

Disposició addicional setena. Elaboració de plans destinats a persones amb necessitats especials.

Les universitats, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i amb la consulta prèvia de les organitzacions representatives dels respectius sectors socials concernits, han d'elaborar els plans que donin compliment al mandat que preveu la disposició addicional vint-i-quatre de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, en la redacció que en fa aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. Adaptació d'estatuts.

Les universitats han d'adaptar els seus estatuts d'acord amb el que disposa aquesta Llei en un termini màxim de tres anys.

Fins que no es produeixi l'adaptació dels estatuts, els consells de govern de les universitats poden aprovar la normativa d'aplicació que sigui necessària per al compliment del que estableix aquesta Llei.

Disposició addicional novena. Adaptació de les universitats privades.

1. Les universitats privades i els centres universitaris adscrits han d'adaptar les seves normes d'organització i funcionament a les previsions d'aquesta Llei que els afectin en el termini de tres anys des de la seva entrada en vigor.

2. Les universitats privades han d'assolir el percentatge del 50 per cent i el 60 per cent als quals es refereix l'article 72.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, modificada per aquesta Llei, en el termini màxim de sis anys comptat des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. El professorat dels centres privats d'ensenyament universitari adscrits a universitats públiques i el de les universitats no presencials finançades majoritàriament per administracions públiques s'ha d'adaptar al que estableix l'article 72 d'aquesta Llei en el termini màxim de quatre anys des de la seva entrada en vigor.

Disposició addicional desena. Dels habilitats.

Els qui siguin habilitats o habilitades d'acord amb la regulació corresponent que conté la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i la seva normativa de desplegament, s'entén que tenen l'acreditació regulada en la reforma de l'esmentada Llei orgànica realitzada per aquesta Llei.

S'entén que els habilitats per a catedràtic d'escola universitària ho estan per a professor titular d'universitat.

Disposició addicional onzena. Reconeixement d'efectes civils.

El Govern, a proposta dels ministeris competents en matèria de justícia i universitats, en aplicació del que estableixen els acords de cooperació entre l'Estat i la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya, aprovat per la Llei 24/1992, de 10 de novembre, la Federació de Comunitats Israelites d'Espanya, aprovat per la Llei 25/1992, de 10 de novembre, i la Comissió Islàmica d'Espanya, aprovat per la Llei 26/1992, de 10 de novembre, ha de regular les condicions per al reconeixement d'efectes civils dels títols acadèmics relatius a ensenyaments, de nivell universitari, de caràcter teològic i de formació de ministres de culte, impartides en centres docents de nivell superior dependents de les esmentades entitats religioses.

Tot això és extensible al cas d'altres acords de cooperació que es conclouin en el futur, sempre que s'hi reculli aquesta possibilitat.

Disposició addicional dotzena. Unitats d'igualtat.

Les universitats han de comptar entre les seves estructures d'organització amb unitats d'igualtat per a l'exercici de les funcions relacionades amb el principi d'igualtat entre dones i homes.

Disposició addicional tretzena. Tractaments.

Les autoritats universitàries reben el tractament de senyor o senyora, seguit de la denominació del càrrec. Els rectors de les universitats reben, a més, el tractament acadèmic de rector magnífic o rectora magnífica.

Disposició addicional catorzena. Estatut de l'estudiant universitari.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar l'Estatut de l'estudiant universitari que preveu l'article 46.5 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, en la redacció que en fa aquesta Llei.

Disposició addicional quinzena. Drets adquirits.

Els títols universitaris de diplomat universitari, arquitecte tècnic, enginyer tècnic, llicenciat, arquitecte i enginyer mantenen la plena vigència acadèmica i professional en els mateixos termes en què es van establir.

Disposició addicional setzena. Projectió exterior de les universitats.

Per potenciar la projecció internacional del sistema universitari espanyol i la mobilitat interuniversitària, i amb la finalitat de promoure a l'exterior l'oferta educativa i investigadora de les universitats espanyoles, contribuir a la millora de l'acollida i estada d'estudiants, professors i investigadors estrangers a Espanya, i d'espanyols a l'estranger, i d'impulsar l'espai europeu d'educació superior i l'espai iberoamericà del coneixement, amb l'informe previ del Consell d'Universitats i de la Conferència General de Política Universitària, el Govern ha d'autoritzar la constitució d'una fundació del sector públic estatal.

Disposició addicional dissetena. Dels professors estables o permanents dels centres de titularitat pública d'ensenyament superior (INEF), creats amb anterioritat a la incorporació a la universitat dels estudis conduents al títol oficial en ciències de l'activitat física i de l'esport.

1. Als efectes de l'accés d'aquests professors al cos de professors titulars d'universitat, els professors funcionaris numeraris de l'escala de professors de l'INEF de Galícia (administració general, grup A) de la Xunta de Galícia que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin el títol de doctor o que l'obtinguin després de la seva entrada en vigor i s'acreditin específicament en el marc del que preveu l'article 57, accediran directament al cos de professors titulars d'universitat, en les seves pròpies places de la Universitat d'A Coruña. Per a l'acreditació dels professors funcionaris numeraris de l'escala de professors de l'INEF de Galícia (administració general, grup A) de la Xunta de Galícia, s'ha de valorar la recerca, la gestió i, particularment, la docència.

Els qui no accedeixin a la condició de professor titular d'universitat romandran en la seva situació actual, mantenint tots els drets i conservant la plena capacitat docent i, si s'escau, investigadora.

2. Als efectes de l'accés dels professors de l'INEF de Catalunya al cos de professors titulars d'universitat, els professors que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei siguin professors estables o permanents a les plantilles de l'INEFC i que en el moment de la integració dels centres de l'INEFC en les respectives universitats siguin funcionaris del grup A de la Generalitat de Catalunya en els cossos corresponents, i a més tinguin el títol de doctor, o que l'obtinguin després de la seva entrada en vigor, i s'acreditin específicament en el marc del que preveu l'article 57, accediran directament al cos de professors titulars d'universitat, en les places corresponents a la universitat a la qual cadascun dels centres s'hagi integrat. Per a l'acreditació específica dels professors a què es refereix aquest apartat s'ha de valorar la recerca, la gestió i, particularment, la docència.

Els qui no accedeixin a la condició de professor titular d'universitat romandran en la seva situació actual, mantenint tots els drets i conservant la plena capacitat docent i, si s'escau, investigadora.

3. Als efectes de l'accés dels professors estables o fixos de l'INEF de Madrid que romanguin en les seves places de la Comunitat Autònoma de Madrid al cos de professors titulars d'universitat, i que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei siguin funcionaris del grup A de la Comunitat de Madrid en els cossos corresponents, i a més tinguin el títol de doctor, o que l'obtinguin després de la seva entrada en vigor, i s'acreditin específicament en el marc del que preveu l'article 57, accediran directament al cos de professors titulars d'universitat, en les places corresponents de la Universitat Politècnica de Madrid, on va ser integrat el centre. Per a l'acreditació específica dels professors als quals es refereix aquest apartat s'ha de valorar la recerca, la gestió i, particularment, la docència.

Els qui no accedeixin a la condició de professor titular d'universitat romandran en la seva situació actual, mantenint tots els seus drets i conservant la plena capacitat docent i, si s'escau, investigadora.

4. Als efectes de l'accés dels professors de l'INEF d'Andalusia i de l'IVEF del País Basc que romanen en les seves places transferides respectivament a les universitats de Granada i del País Basc, i que tinguin el títol de doctor, o que l'obtinguin després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden sol·licitar acreditar-se específicament en el marc del que preveu l'article 57. Per a l'acreditació específica dels professors a què es refereix aquest apartat s'ha de valorar la recerca, la gestió i, particularment, la docència.

Els qui no accedeixin a la condició de professor titular d'universitat romandran en la seva situació actual, mantenint tots els seus drets i conservant la plena capacitat docent i, si s'escau, investigadora.

5. Els qui, pertanyent al cos de professors titulars d'universitat, hagin obtingut una plaça de caràcter estable o permanent a la plantilla d'algun dels centres esmentats en aquesta disposició addicional amb anterioritat a la incorporació dels estudis universitaris conduents al títol oficial de llicenciat en ciències de l'activitat física i de l'esport al catàleg de títols universitaris oficials, i tinguin el títol de doctor a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin la categoria de catedràtic de l'INEF de Catalunya, poden presentar la sol·licitud per obtenir l'acreditació que preveu l'article 60 d'aquesta Llei, per accedir al cos de catedràtics d'universitat.

Els qui no sol·licitin la integració romandran en la seva situació actual i conserven la plena capacitat docent i investigadora.

Disposició addicional divuitena. Deducció per donacions a universitats públiques i privades d'entitats sense finalitats lucratives.

1. Els percentatges de deducció i del límit de la base de deducció que estableixen els articles 19, 20 i 21 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, s'eleven cinc punts percentuals pels donatius i les donacions que estableix l'article 17 de la Llei 49/2002 efectuats a favor d'universitats públiques i privades d'entitats sense fins lucratius a què es refereix l'article 2 de la Llei 49/2002, que hagin comunicat l'opció per aplicar el règim fiscal especial, sempre que aquestes universitats desenvolupin ensenyaments de doctorat o tercer cicle d'estudis universitaris.

2. Aquestes universitats han de destinar l'import del donatiu o el bé o dret donat a programes de recerca universitària i doctorat, i ho han de fer constar a la certificació que han d'expedir en els termes que estableix l'article 24 de la Llei 49/2002.

Disposició addicional dinovena. Compensació de preus públics.

Qualsevol reducció de taxes universitàries regulada per l'Administració competent es compensa anualment en els pressupostos de la universitat mitjançant transferències.

Disposició addicional vintena. Dels professors numeraris d'escoles oficials de nàutica.

Els funcionaris del cos de professors numeraris d'escoles oficials de nàutica no integrats al cos de professors titulars d'universitat els és aplicable el que disposa la disposició addicional segona.

Disposició addicional vint-unena. Protecció de dades de caràcter personal.

1. El que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, és aplicable al tractament i la cessió de dades derivades del que disposa aquesta Llei orgànica.

Les universitats han d'adoptar les mesures d'índole tècnica i organitzativa necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal i n'evitin l'alteració, el tractament o l'accés no autoritzats.

2. El Govern ha de regular, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, el contingut dels currículums a què es refereixen els articles 57.2 i 62.3.

3. No és necessari el consentiment dels estudiants per a la publicació dels resultats de les proves relacionades amb l'avaluació dels seus coneixements i competències, ni dels actes que siguin necessaris per a l'adequada realització i seguiment de l'avaluació.

4. Igualment no és necessari el consentiment del personal de les universitats per a la publicació dels resultats dels processos d'avaluació de la seva activitat docent, investigadora i de gestió realitzats per la universitat o per es agències o institucions públiques d'avaluació.

5. El Govern ha de regular, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, el contingut acadèmic i científic dels currículums dels professors i investigadors que les universitats i les agències o institucions públiques d'avaluació acadèmica i científica poden fer públic, i no és necessari en aquest cas el consentiment previ dels professors o investigadors.

Disposició addicional vint-dosena. De l'Observatori de beques i ajudes a l'estudi.

El Govern, amb l'acord previ de la Conferència General de Política Universitària i del Consell d'Universitats, ha d'establir l'Observatori de beques i ajudes a l'estudi. L'Observatori ha d'elaborar estadístiques i informes que contribueixin a millorar l'eficiència i transparència del sistema de beques i ajudes universitàries. En el seu funcionament s'ha de comptar amb la participació dels agents socials i dels estudiants.

Disposició addicional vint-tresena. Jubilació voluntària anticipada.

El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han de promoure, en el marc de l'estudi que el Govern realitzi i envii al Congrés dels Diputats sobre l'accés a la jubilació voluntària anticipada de determinats col·lectius, l'establiment d'acords que facilitin la reducció gradual d'activitat, una vegada assolits els seixanta anys, i la jubilació voluntària anticipada del personal de les universitats.

L'Estatut del personal docent i investigador que preveu la disposició addicional sisena ha de desenvolupar la jubilació voluntària.

Disposició addicional vint-quatrena. Modificació de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Les limitacions que estableix l'article 12.1 b) i d) de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, no són aplicables als professors i professores funcionaris dels cossos docents universitaris quan participin en empreses de base tecnològica, promogudes per la seva universitat i participades per aquesta o per algun dels ens previstos a l'article 84 d'aquesta Llei, creades a partir de patents o de resultats generats per projectes de recerca realitzats en universitats, sempre que hi hagi un acord explícit del consell de govern de la Universitat, amb l'informe previ del consell social, que permeti la creació de l'esmentada empresa.

En aquest acord s'ha de certificar la naturalesa de base tecnològica de l'empresa, i les contraprestacions adequades a favor de la universitat. El Govern ha de regular les condicions per a la determinació de la naturalesa de base tecnològica de les empreses a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria primera. Substitució del sistema d'habilitació.

Fins a un any després de la resolució de les últimes proves d'habilitació convocades, les universitats poden decidir la convocatòria de places per als cossos de catedràtics d'universitat i de professors titulars d'universitat mitjançant el concurs d'accés entre habilitats comunicant-ho a la Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària, tot això segons el que disposa l'article 62 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i la seva normativa de desplegament, que, a aquests efectes, es considera vigent.

Disposició transitòria segona. Contractació de professors col·laboradors.

El Govern, amb l'informe previ del Consell d'Universitats, ha d'establir per reglament les condicions i els terminis en què, de manera excepcional, les universitats poden contractar professors col·laboradors entre diplomats, arquitectes tècnics o enginyers tècnics que, en tot cas, han de tenir informe favorable de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i l'Accreditació o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini.

Disposició transitòria tercera. Extinció dels ensenyaments anteriors.

Fins que el Govern no determini les condicions i la data de l'extinció definitiva dels ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols oficials de l'ordenació universitària anterior, les universitats poden seguir impartint els ensenyaments esmentats d'acord amb la normativa aplicable.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

L'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 105.

1. En el marc de la planificació assistencial i docent de les administracions públiques, el règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries pot establir la vinculació de determinades places assistencials de la institució sanitària amb places docents dels cossos de professors d'universitat i amb places de professor contractat doctor.

Les places així vinculades s'han de proveir per concurs entre els qui hagin estat seleccionats en els concursos d'accés als cossos de funcionaris docents universitaris o a places de professor contractat doctor, d'acord amb les normes que els siguin pròpies.

Els qui participin en els processos d'acreditació nacional, previs als concursos esmentats, a més de complir els requisits exigits en les indicades normes, han d'acreditar que tenen el títol d'especialista en ciències de la salut que sigui procedent i que compleixen les exigències que, pel que fa a la qualificació assistencial, es determinin per reglament.

Així mateix, les comissions han de valorar els mèrits i l'historial acadèmic i investigador i els propis de la tasca assistencial dels candidats i candidates, en la forma que s'estableixi per reglament.

En les comissions que resolguin aquests concursos d'accés, dos dels membres han de ser elegits per sorteig públic per la institució sanitària corresponent.

2. Els concerts també poden establir un nombre de places de professors associats que han de ser cobertes per personal assistencial que estigui prestant serveis a la institució sanitària concertada. Aquest nombre no s'ha de tenir en compte als efectes del percentatge de contractats que regeix per a les universitats públiques. Aquests professors associats es regeixen per les normes pròpies dels professors associats de la universitat, amb les peculiaritats que s'estableixin per reglament quant al règim temporal dels contractes. Els estatuts de la universitat han de recollir fórmules específiques per regular la participació d'aquests professors i professores en els òrgans de govern de la universitat.

3. Els concerts han d'establir, així mateix, el nombre de places d'ajudant, professor ajudant doctor i professor contractat doctor, en les relacions de llocs de treball de les universitats públiques, que s'han de cobrir mitjançant concursos públics entre professionals sanitaris que hagin obtingut el títol d'especialista en els tres anys anteriors a la convocatòria del concurs.»

Disposició final segona. Modificació de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

El paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 20 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, queda redactat de la manera següent:

«a) Els residents han de realitzar el programa formatiu de l'especialitat amb dedicació a temps complet. La formació mitjançant residència és incompatible amb qualsevol altra activitat professional.

També és incompatible amb qualsevol activitat formativa, sempre que aquesta es desenvolupi dins de la jornada laboral de la relació laboral especial del resident.»

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

1. S'afegeix al paràgraf cinquè de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, la frase següent:

«Les situacions d'incapacitat temporal, maternitat i adopció o acolliment durant el període de durada del contracte, n'interromp el còmput.»

2. S'afegeix a l'article 17 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, un apartat 3 amb la redacció següent:

«3. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors, les universitats públiques, les agències estatals de recerca i els centres públics de recerca no estatals, així com les institucions sense ànim de lucre que realitzin activitats de recerca i desenvolupament tecnològic poden subscriure, amb la convocatòria pública prèvia, garantint els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, d'acord amb la legislació aplicable i les seves normes d'organització i funcionament, i en funció de les seves necessitats de personal i d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries, contractes amb

caràcter indefinit i dedicació a temps complet, amb els investigadors que hagin estat contractats d'acord amb les previsions de la lletra b) de l'apartat 1 i que en el desenvolupament de la seva activitat hagin superat amb criteris d'excel·lència l'avaluació corresponent. La finalitat del contracte és exercir les funcions de la institució i prioritàriament tasques de recerca científica i desenvolupament tecnològic.»

Disposició final quarta. Modificació del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

S'afegeix un nou apartat 2 bis) a l'article 74 de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«2 bis) Els ajuntaments poden regular mitjançant una ordenança una bonificació de fins al 95 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor d'immobles d'organismes públics de recerca i els d'ensenyament universitari.»

Disposició final cinquena. Procediment per avaluar l'impacte de diverses mesures establertes per aquesta Llei.

Dos anys després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de presentar al Congrés dels Diputats un estudi per avaluar l'impacte de les modificacions incorporades per aquesta Llei en relació amb:

1. L'atorgament d'excedències de professores i professors funcionaris de cossos docents universitaris per incorporar-se a empreses de base tecnològica, a què es refereix l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.
2. Participació de professores i professors funcionaris dels cossos docents universitaris en empreses de base tecnològica d'acord amb el que estableix la disposició adicional vint-i-quatre d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat d'acord amb l'article 149.1.1a, 15a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final setena. Habilitació per al desplegament reglamentari.

1. Correspon al Govern i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.
2. En el termini màxim de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el reglament pel qual es regula la pràctica de l'acreditació i els concursos d'accés regulats als articles 57 i següents de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, en la redacció que en fa aquesta Llei.

Disposició final vuitena. Caràcter de llei orgànica.

Tenen el caràcter de llei orgànica els apartats vuit, vint-i-cinc, trenta, trenta-u, trenta-dos, trenta-quatre, trenta-cinc, trenta-set, trenta-vuit, quaranta-tres, quaranta-cinc, quaranta-sis, quaranta-set, setanta-quatre, setanta-cinc, els articles 87 i 88 de l'apartat vuitanta-u, el vuitanta-sis, el noranta i el noranta-u de l'article únic, així com les disposicions addicionals novena i vint-i-unena i aquesta disposició final. Els altres preceptes no tenen caràcter orgànic.